

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 41 (401) • Joi 15 octombrie 1970 • 16 pagini — 1 leu

PERIOADA OPTIMĂ SE APROPIE DE SFÎRȘIT

Se cer eforturi susținute pentru grăbirea însămînțării grîului

Ing. Vasile VEDEANU

director general
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

În complexa activitate ce se desfășoară toamna, pe ogoare, însămînțarea cerealelor și, în deosebi, a grîului, reprezintă una din cele mai importante lucrări. De reușita ei depinde asigurarea pînii pentru întreaga populație a țării. De aceea, răspunderea ce o poartă fiecare din cei angrenați în această acțiune este de maximă importanță.

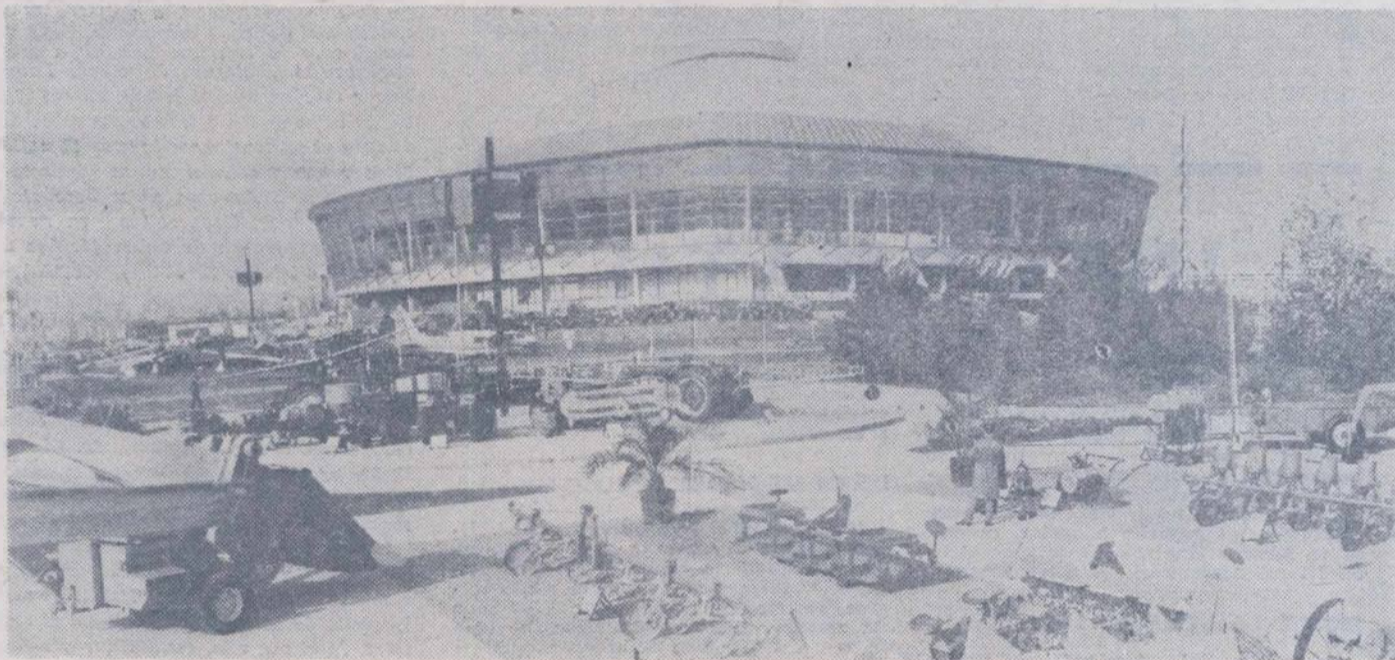
Rezultatele obținute la cultura grîului în anii precedenți, nemulțumitoare în raport cu condițiile naturale de care dispunem și cu posibilitățile materiale create, au determinat inițierea, de către minister, a unor măsuri deosebite, menite să asigure o substanțială creștere a producțiilor. Astfel, pornind de la experiența acumulată în decursul anilor ca și de la lipsurile manifestate în activitatea lucrătorilor din agricultură, problemele legate de cultura grîului, tehnologia acestei culturi, au fost dezbătute în amănunt cu toți inginerii șefi din cooperativele agricole de producție, cu participarea directă a cercetătorilor din toate stațiunile de pe teritoriul țării și cu un însemnat număr de specialiști din întreprinderile agricole de stat.

Așa cum este cunoscut, în cadrul discuțiilor, și apoi, concret, în timpul desfășurării lucrărilor, s-a insistat mult pe amplasarea cit mai judicioasă a grîului, pe pregătirea terenului, inclusiv prin fertilizare, a patului germinativ, pe folosirea unei semințe de calitate, cu valoare biologică ridicată și pe calitatea însămînțării propriu-zise, cu respectarea densității și a timpului optim de însămînțare.

Organele agricole județene, conducerele unităților agricole au trecut la organizarea și desfășurarea lucrărilor, în mod diferențiat, în raport cu condițiile fiecărei zone de cultură. Realizările de pînă acum confirmă preocuparea sporită a cadrelor tehnice din unitățile de producție pentru calitatea lucrărilor de însămînțare a grîului. Amplasarea culturii s-a făcut cu mai multă grijă. Suprafața cu premergătoare bune, care au eliberat terenul mai devreme, a fost mai mare ca în alți ani, ea reprezentînd 58% din total și a fost redusă foarte mult suprafața însămînțată cu grîu după grîu mai mult de doi ani. Cantitatea de îngrășăminte

(Continuare în pag. a 3-a)

TÎRGUL INTERNAȚIONAL — BUCUREȘTI, LA PRIMA EDIȚIE

Zilele trecute, la Complexul de expoziții din Piața Scintei s-a deschis Tîrgul internațional București, aflat la prima sa ediție. Evenimentul a fost marcat prin prezența la festivitatea de inaugurare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, precum și a altor conducători de partid și de stat.

Alături de România, la Tîrg participă cu pavilioane naționale Cehoslovacia, Polonia, R. D. Germană, Bulgaria, U.R.S.S., Anglia, Belgia, Danemarca, Finlanda, Italia, Japonia, Olanda, Suedia, S.U.A., Albania, Israel, Iugoslavia, Spania, Austria, Elveția, Franța, R.F. a Germaniei, Ungaria, Cuba, Argentina și India. Sînt prezente, de asemenea, o seamă de firme cu participare independentă.

În largă paletă de produse electro-mecanice expuse, atît de firmele din țara noastră cit și de cele străine, se înscriu și o serie de mașini, utilaje și instalații destinate agriculturii și silviculturii. În fotografie: o imagine de la Tîrgul internațional București. (Citiți în pagina a II-a însemnarea despre deschiderea Tîrgului.)

Foto: C. DUMITRU

Creșterea animalelor, favorizată și de condițiile naturale ale Podișului Transilvănean, a devenit de mult o tradiție în județul nostru. De altfel, din veniturile totale obținute de cooperativele agricole, cele realizate din zootehnie reprezintă peste 40%. De aici și atenția deosebită pe care o acordăm dezvoltării în continuare a acestui sector.

O serie de rezultate obținute în primele nouă luni ale acestui an — puternic influențate de calamitățile naturale survenite și care au afectat 160 de cooperative agricole din cele 169 existente, creîndu-le numai în zootehnie pagube de peste 1 058 000 lei — evidențiază efortul depus pentru refacerea acestui important sector de activitate. La total bovine, însă pînă la sfîrșitul anului trebuie să mai realizăm circa 5 700 de capete, la vaci și juninci circa 10 000 de capete, la ovine 11 300 de capete, iar la păsări — circa 55 000 de capete. Din prăsilă proprie, prin cumpărări și prin trecerea la categorii superioare se va recupera o mare parte din numărul de animale deficitare față de prevederile planului. În privința porcilor contractuale, livrările de carne total la fondul de stat s-au ridicat la 8 190 de tone, față de 8 550 de tone stabilite prin plan. Producția medie de lapte pe vacă furajată, în prezent de 871 de litri, va atinge probabil pînă la sfîrșitul anului media de peste 1 250

ZOOTEHNIA MUREȘANĂ ÎN PRAG DE IARNĂ

Ing. Marcel MOGOȘIU

directorul Direcției agricole
a județului Mureș

litri. Producția planificată de ouă, cu toate că efectivele de găini sînt mai mici față de ceilalți ani, va fi, de asemenea, realizată și chiar depășită.

Nerealizarea principalilor indicatori a fost puternic influențată de sacrificările din necesitate și mortalități. La porcine, de exemplu, pînă la 31 iulie muriseră 10 000 de purcei pentru ca numai după o lună mortalitățile să sporească cu încă 770 animale. Și la celelalte specii și categorii de animale mortalitățile au depășit cu mult limitele admise. Printre cooperativele agricole unde procentul de mortalitate a fost mai ridicat se numără Bahnea, Breaza, Bichiș, Ceauș, Chimitelnic, Cornești, Crăciunești, Deleni, Gogan, Mica, Papiu, Sincai și altele. În aceste unități a existat o slabă preocupare din partea consiliului de conducere și în spe-

cial a președinților care nu s-au îngrijit în suficientă măsură să asigure condiții de hrană și cazare corespunzătoare animalelor. O parte din vină aparține desigur și personalului sanitar-veterinar, specialiștilor în general. Pentru redresarea situației, în aceste unități au fost concentrate toate eforturile lucrătorilor din direcția agricolă. Printre alte măsuri s-au redistribuit furajele, s-au constituit ferme zootehnice specializate în frunța cărora au fost numiți cei mai buni specialiști. Totodată, s-au luat măsuri menite să ducă la sporirea producției și să asigure în bune condiții desfășurarea procesului de reproducție. În acest sens s-au făcut analize la nivelul tuturor subcentrelor de reproducție, la circumscripții sau ferme, stabilindu-se cu exactitate starea fiziologică a ani-

malelor și trecîndu-se la repetarea însămînțărilor artificiale acolo unde a fost cazul.

Pentru a veni în sprijinul cooperativelor mai slabe, s-au organizat trei tabere de vară pentru vițelele de reproducție. De aceste tabere a răspuns direct Centrul județean de reproducție și selecție, care a detașat în punctele respective tehnicieni și cadre cu pregătire superioară. La Beheci, de exemplu, au fost concentrate 120 de vițele proprietate a trei cooperative agricole — Măgherani, Mărculeni și Ereni. La Osoi, unde se aflau circa 250 de vaci proprietate a șapte cooperative, s-au practicat însămînțări artificiale cu material seminal congelat. În aceste tabere circa 90% din animale au intrat în călduri și au fost montate, iar procentul de neînțarceri la prima însămînțare depășește 70%. Pentru anul viitor intenționăm să mărim numărul taberelor de vară, acordînd o mare atenție însămînțărilor artificiale cu material seminal congelat.

În urma tratamentelor unor maladii ginecologice curente, multe cooperative și-au redresat efectivele matcă prin recuperarea animalelor apreciate ca infecunde. Acolo unde s-a ajuns la concluzia că nu sînt condiții pentru dezvoltarea, în continuare, a unor categorii de animale, ele au fost transferate la alte unități — schimbîndu-se astfel

(Continuare în pag. a 6-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 41

Joi, 15 octombrie 1970

SUMAR

- Acțiuni de maximă urgență: **RECOLTAREA ȘI VINIFICAREA STRUGURILOR** (pag. 4)
- Cuvîntul specialistului: **CE LUCRĂRI SE EXECUTĂ ÎN CULTURA CIUPERCILOR** (pag. 5)
- Răspundem la întrebările cititorilor: **CUM FOLOSIM „FÎNUL-SILOZ” ÎN HRANA ANIMALELOR** (pag. 6)
- CARE ESTE STADIUL DE EXECUȚIE A LUCRĂRILOR DE INVESTIȚII ÎN COMPLEXELE ZOOTEHNICE INTERCOOPERATISTE? (pag. 7)
- Folosirea rațională a pământului impune: **ORGANIZAREA TERITORIULUI FIECĂREI UNITĂȚI** (pag. 8)
- Obiective majore ale silvicultorilor: **INTENSIFICAREA GOSPODĂRIII FONDULUI FORESTIER ȘI CREȘTEREA EFICIENȚEI ECONOMICE** (pag. 9)
- Anchetă economică: **CE FACETI PENTRU RENTABILIZAREA I.A.S.?** (pag. 10)
- Locul cărții agricole: **LA DESTINATAR, NU ÎN DEPOZITE!** (pag. 12)
- F.A.O. LA 25 DE ANI (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAȘU (redactor șef); Ing. Sonia BIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ.; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comezile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”

40 000

BLOC-NOTES

Tirgul internațional București

EDIȚIE INAUGURALĂ

În peisajul obișnuit al toamnelor bucureștene, acest luminos octombrie ne-a adus o dominantă notă de inedit. Prin inaugurarea, duminică trecută — în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului președintele Consiliului de Stat, a altor conducători de partid și de stat, precum și a numeroase persoane oficiale străine — a Tirgului internațional — București, Capitala țării noastre a devenit un interesant punct de atracție.

Manifestare de prestigiu, Tirgul internațional — București, aflat la prima sa ediție, vine să confirme odată în plus maturitatea economică a țării noastre, progresul impetuos realizat de întreaga economie națională, aportul tot mai substanțial pe care clasa muncitoare, cadrele tehnice din industria României îl aduc la circuitul de valori materiale, la intensificarea cooperării în domeniile industrial, tehnic și științific. Expresie a aprecierii de care țara noastră se bucură pe plan extern, a interesului din ce în ce mai mare cu care sunt privite în comerțul internațional produsele românești, largă participare a țărilor străine la ediția inaugurală a Tirgului internațional — București conferă acest

tuia, încă de la început, atributele unui veritabil centru al industriei și tehnicii mondiale, ale unui loc pentru încheierea unor fructuoase tranzacții comerciale. În total, la această manifestare economică participă 728 de firme din 30 de țări. Demn de relevat este faptul că, în afară de România, alte 26 de țări, din patru continente ale lumii, participă cu pavilioane naționale.

Firește că, în calitate de țară gazdă, România este totodată și principalul exponent. Pe o suprafață de 19 500 de metri pătrați dintre care 9 500 mp acoperită iar restul în aer liber, întreprinderile industriale românești prezintă circa 1 300 de produse, cu caracteristici constructive și performanțe tehnico-funcționale aflate la nivelul cel mai înalt al tehnicii contemporane.

Așa cum s-a anunțat, Tirgul internațional de la București, care urmează să se țină cu o periodicitate de doi ani, este profilat pe mașini-unelte și produse ale industriei electrotehnice și electronice. La întâia sa ediție Tirgul cuprinde, în principal, mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, aparate și accesorii pentru sudură, echipamente, instalații și materiale pentru producția și

transportul energiei electrice, pentru telecomunicații și industria electronică; echipamente și aparate electronice de comandă și automatizare etc.

Prezentate ca produse individuale în funcțiune sau în ansambluri tehnologice, exponatele sînt armonios completate de machetele unor instalații complexe. Printre altele, în standuri sînt prezentate ultimele tipuri de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, mașini pentru prelucrarea lemnului, produse electrotehnice și electronice, mașini și echipamente pentru fabricarea ușoară. Întreprinderile românești expun, de asemenea, diferite tipuri de utilaje petroliere, utilaje chimice, pentru rafinării, pentru industria alimentară, material rulant, tractoare și mașini agricole, rulmenți, cabluri; produse siderurgice și alte utilaje și materiale.

Dar, despre paleta largă a exponatelor, atât autohtone cât și străine, în numărul viitor al revistei. Pentru început ne-am propus să consemnăm doar deschiderea acestei ediții inaugurale a Tirgului internațional — București și să-i relevăm însemnătatea. Oferind prilejul unui larg contact pe tărîm tehnico-științific și economic, Tirgul constituie, totodată, o expresie a politicii generale promovate de partidul și statul nostru, de intensificare a schimburilor internaționale, de creare a unui climat favorabil cooperării economice între toate țările lumii, destinderii și consolidării păcii.

V. POMPIU

INFORMAȚII

CONVORBIRI PE TEME DE HIDROAMELIORAȚII

De joia trecută se află în țara noastră o delegație sovietică, condusă de G. T. Afteniuc, ministrul ameliorațiilor și gospodăririi apelor al R. S. S. Moldovenești, care poartă convorbiri cu delegația Departamentului de îmbunătățiri funciare și gospodărire a apelor, condusă de Nicolae Mantz, secretar general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

ȘEDINȚA DE LUCRU LA A.S.A.S.

Luni, la sediul Academiei de științe agricole și silvice a avut loc ședința de lucru a Secției de horticoltură și tehnologia produselor agricole. Membrii secției au analizat, cu acest prilej, profilul și organizarea Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură, făcîndu-se, în acest sens, o serie de propuneri concrete. Așa cum s-a precizat, obiectivele principale ale activității institutului sînt: executarea cercetărilor necesare pentru rezolvarea problemelor ridicate de producția industrială a legumelor și florilor, adaptarea și introducerea în producție a tehnologiilor noi,

prin stații pilot și alte unități, în vederea generalizării acestora, producerea de semințe de legume (superelită, elită și originală) de material săditor floricol și miceliu de ciuperci.

DELICII ALE PĂDURILOR SUCEVENE

Aflăm că în cadrul Inspectoratului silvic al județului Suceava au fost obținute bune rezultate la capitolul „produse accesorii”. Printre altele, pînă zilele trecute fuseseră recoltate peste 1 300 tone de zmeură, 105 tone de afine, 87 tone de mure și 276 tone de diferite ciuperci comestibile. Transpusă pe plan economic, valorificarea acestor delicii ale pădurilor echivalează cu un venit bănesc de circa 15 000 000 lei, inspectoratul respectiv depășindu-și planul în această privință cu peste 4 000 000 lei.

În prezent, pentru o și mai substanțială valorificare a posibilităților existente, în codrii suceveni se desfășoară cu intensitate culesul măceșelor, al castanelor, ciupercilor de toamnă, precum și al altor produse accesorii.

CURIER

● La Almăj-Beharca, în apropiere de Combinatul chimic și Termocentrala de la Ișalnița-Craiova, se află în plină construcție cel mai mare obiectiv legumicol din Oltenia și unul din cele mai mari din țară. Complexul legumicol de aici va avea în final o suprafață de 148 ha de sere și este prevăzut să furnizeze consumului intern și exportului o producție marfă de 20 250 tone de legume anual.

Hărnicia constructorilor din cadrul Șantierului nr. 1 al I.S.C.M.-Craiova, care înalță această uriașă „uzină verde”, se materializează prin aceea că prima capacitate, de 20 ha de sere, a intrat în funcțiune la termenul prevăzut. Pe suprafața respectivă au fost deja realizate plantări, zilele trecute luînd drumul pieței primele cantități de tomate. Pînă la sfîrșitul anului, așa cum este stabilit, vor fi date în exploatare alte 60 ha de sere. (Carol BORA).

● Acum 10 ani, la început de noiembrie, a poposit pentru prima dată în comuna Bucurdea, județul Mureș, un tinăr. Abia absolvise, cu rezultate dintre cele mai bune, Facultatea de agricultură din Cluj. Contactul prim cu oamenii nu a fost lipsit de unele umbre de sîmț, emoție, stări psihice inerente oricărui debut.

O dată cu venirea inginerului agronom Gheorghe Bucur s-a produs un reviriment în viața cooperativei agricole din Bucurdea. De dimineață pînă seara, inginerul era omniprezent pe tarlalele cooperativei. Comunicativ, dar și extrem de exigent, inginerul Bucur și-a atras stîmă și dragostea cooperativitorilor. Desigur, a cunoscut și greutăți. A trecut însă peste ele cu capul sus, încrezător în viitor.

În toamna aceasta, cooperativa a împlinit 20 de ani de la înființare. În rîndul sărbătorilor l-am întîlnit și pe inginerul Gheorghe Bucur, care de zece ani se ocupă de conducerea tehnică a unității. El s-a stabilit aici definitiv cu familia. Soția este învățătoare în sat, iar fiica lor a primit anul acesta „botezul” de elevă. Familia Bucur este un nucleu fericit, stimat și iubit de oamenii din sat. L-am întrebat dacă dorește să se pensioneze la această unitate. Mi-a răspuns că nici nu se gîndește să plece de aici. Ar vrea să serbeze aici și nunta de aur. Cooperativa va număra atunci șase decenii de existență. Așa dar, un om și o istorie. (Dr. Mihai MITEA).

● Noi fapte de muncă vin să întregască hărnicia legumicultorilor de la C.A.P. „Viață nouă” din comuna Sintana, județul Arad. Aici a început recoltatul tomatelor de seră din ciclul al doilea, cultură care ocupă cinci ha și jumătate. Din cantitatea recoltată au fost predate subcentrului de legume și fructe din localitate două tone.

Inginerul Vasile Goina ne relatează că se fac pregătiri intense pentru producerea răsadului necesar ciclului 1/1971. Continuă lucrările de întreținere a culturii și recoltatul. În cîteva zile, cantităților predate li se vor adăuga altele de ordinul vagoanelor, existînd posibilitatea depășirii planului de producție și în acest ciclu cu minimum 20 de tone.

Lucrările de fertilizare și arături pe cele 10 ha de solarii au fost și ele încheiate. În prezent, continuă recoltatul rădăcinoaselor, fiind livrată cantitatea de 150 tone de morcovi; s-au livrat, de asemenea, peste două tone de sămînță de castraveți cornison la Agrosem. (Ion COȚOI).

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

ții de 11 spre 12 octombrie, cerul s-a acoperit în Moldova, unde izolat s-a semnalat burniță. În Transilvania și zona de munte s-a produs ceață.

În ultimele două zile ale intervalului, vremea a început să se răcească, începînd cu jumătatea de nord a țării. Cerul a fost variabil, mai mult noros. S-au înregistrat ploii slabe izolate (sub 1 mm) în nordul Moldovei și în regiunea de munte.

În zonele agricole ale țării, temperaturile maxime ale aerului au oscilat, în general, între limitele de 14°—28°, iar minimele, între 2° la 14°. Sub aspect pluviometric intervalul a fost caracterizat foarte secetos.

Condițiile agrometeorologice specifice acestui interval au fost în general favorabile lucrărilor de recoltare. Ca urmare a ploilor abundente căzute în intervalul anterior, starea de umiditate a solului s-a ameliorat sensibil în vestul țării, Dobrogea, jumătatea de nord a Moldovei și sud-estul Transilvaniei.

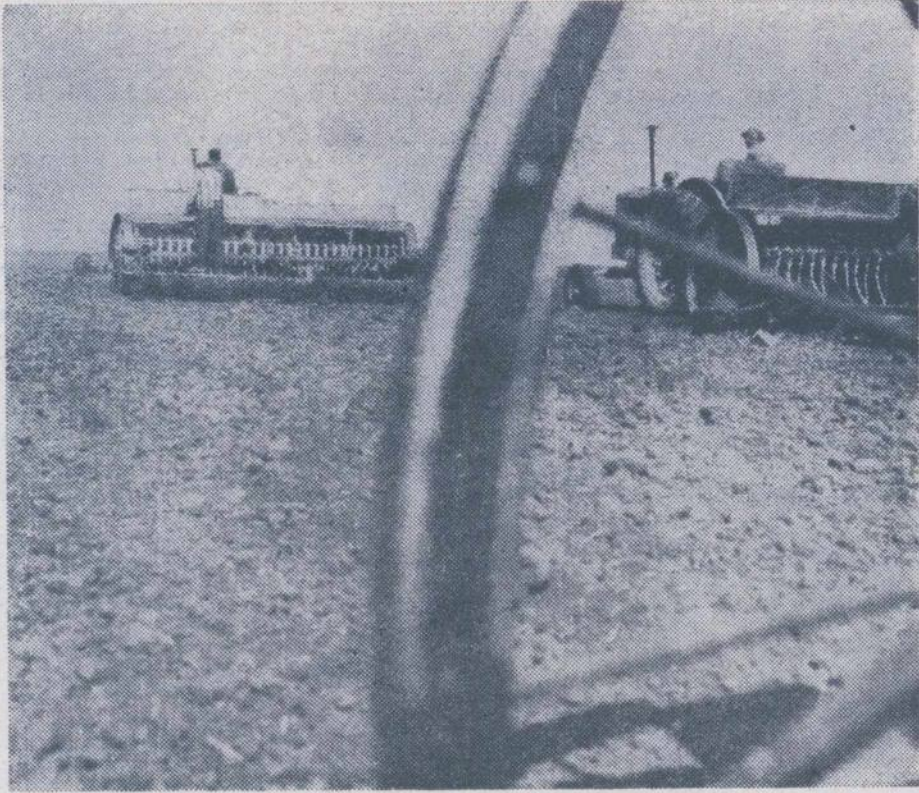
În Cîmpia Română, mai ales în partea de vest a acesteia (județele Dolj, Olt, Teleorman, Mehedinți și partea de sud a județelor Vâlcea și Argeș) se menține un deficit foarte accentuat de umiditate în stratul arabil, care îngreunează defășurarea lucrărilor de pregătire a patului germinativ și însămînțarea culturilor de toamnă.

În partea centrală

vestică a Transilvaniei (mai ales pe pante) deși umiditatea solului este ușor mai ridicată decît în sud, lucrările solului se desfășoară destul de greu, datorită tasării puternice a solului în urma ploilor abundente din primăvară și vară.

Timpu probabil în intervalul 16—21 octombrie:

Vremea va fi în general rece în prima parte a intervalului, după care se va încălzi ușor. Cerul va fi temporar noros, vor cădea ploii de scurtă durată cu caracter local, mai ales în estul țării. Vînt potrivit, temperaturile minime vor fi cuprinse între 0° — 10°, izolat mai coborîte în depresiuni, iar maximele vor fi cuprinse între 8° — 18° în nordul țării, condiții favorabile producerii brumel.

La C.A.P. Cocorăști Colt, județul Prahova, în timpul însămînțării ultimelor suprafețe cu grâu.
Foto : C. DUMITRU

GRĂBIREA ÎNSĂMÎNȚĂRII GRÂULUI

(Urmare din pag. 1)

administrate la fertilizarea de bază în cooperativele agricole de producție se ridică la aproape 400 000 de tone.

Sămînța folosită în acest an este de calitate net superioară. Să nu uităm că în cooperativele agricole sămînța — necorespunzătoare datorită condițiilor știute — a fost schimbată în proporție de 64%, asigurându-se material valoros. Accentul pus pe o arătură mai adîncă, de calitate mai bună, grija pentru pregătirea acestei arături în vederea însămînțării, au asigurat condiții — chiar dacă în unele zone terenul uscat a îngreuiat lucrările — pentru executarea semănăturii la nivel calitativ superior.

Ne aflăm, acum, către sfîrșitul perioadei indicate și cunoscute ca optime pentru însămînțarea grîului. Multe din unitățile agricole reușesc, printr-o organizare corespunzătoare a activității, să încadreze lucrarea între limitele calendaristice specifice zonei de cultură respective. Se pot evidenția în această privință județele : Galați, Brăila, Satu Mare, Buzău. Pe țară însă, situația nu este mulțumitoare. S-au semănat pînă acum doar circa 1 800 000 de hectare cu grâu și orz. Și, dacă la orz realizările sînt mai bune, însămînțarea fiind realizată pe 90 la sută din suprafață, la grâu, cele 60 de procente înregistrate impun intensificarea la maximum a eforturilor. Se cere acest lucru, în special unităților agricole din județe ca : Teleorman, Olt, Mehedinți, Mureș, Sibiu, Caraș-Severin, unde se semnaleză cele mai mari rămîneri în urmă.

Disponem, în momentul de față, de o serie de condiții bune pentru executarea lucrărilor. Rezerva de apă acumulată de sol în ultima vreme, în majoritatea zonelor de cultură a grîului, permite o bună răsărire și dezvoltare a plantelor. De asemenea, în această situație, terenul poate fi pregătit mai bine, mijloacele mecanice pot lucra cu randament sporit. În puținele zile care au mai rămas pînă la încheierea perioadei optime, eforturile conducerilor din unitățile de producție, a specialiștilor, a mecanizatorilor, trebuie să se concretizeze în terminarea în condiții bune a însămînțării. Este necesară, deci, o mobilizare mai activă a forțelor și mijloacelor existente pentru ca volumul destul de mare de lucrări să poată fi executat la timp.

Așa cum reiese din analiza situației existente în prezent, în numeroase cooperative agricole va trebui să se realizeze, neîntîrziat, eliberarea terenului pe care va fi însămînțat grîul, prin intensificarea lucrărilor de recoltare. Fără teren eliberat, riscul prelungirii însămînțării într-o perioadă de timp nefavorabilă, cu consecințele cunoscute asupra recoltei, sînt foarte mari și acest lucru trebuie evitat. Asemenea situații vor trebui grabnic soluționate, în special de direcțiile agricole din județele Timiș, Arad, Bihor, Olt și Vaslui.

O situație care se cere substanțial îmbunătățită prin acțiuni hotărîte, impuse în majoritatea unităților agricole, și de care răspund, în primul rînd, conducerile I.M.A., este pregătirea terenului în vederea însămînțării. Există și acum numeroase cazuri cînd, pentru grâu, nici arăturile nu sînt făcute. Este o gravă lipsă de răspundere din partea celor care au obligații în această privință. Conducerile unităților agricole, ale I.M.A., direcțiile agricole din județele Gorj, Argeș, Cluj, Covasna, Bistrița-Năsăud, unde există cele mai mari suprafețe de pregătit pentru grâu, sînt chemate să supravegheze cu fermitate executarea acestor lucrări.

O deficiență semnalată de analizele făcute și care periclitează încadrarea însămînțării în perioada optimă este și întîrzierea pe care multe unități au manifestat-o în ridicarea semînțelor repartizate pentru schimb. Aceasta constituie o manifestare evidentă de dezinteres, pentru ale cărei consecințe sînt răspunzătorii, în primul rînd, specialiștii. Situații de acest gen, întîlnite în special în județele : Cluj, Timiș, Teleorman, Olt, Dolj, impun direcțiilor agricole respective să ia măsuri urgente și eficiente pentru ca sămînța să ajungă neîntîrziat în unități.

Ca și pînă acum, și în zilele care urmează se va urmări cu atenție respectarea cerințelor și indicațiilor cu privire la tratarea semînțelor. Executarea tratamentelor în cutia mașinilor de semănat, așa cum, din păcate, s-a mai întîlnit și în această toamnă, denotă lipsa de răspundere din partea specialiștilor, a căror obligație este de a controla personal executarea corectă a lucrării.

În rîndul preocupărilor acestor zile, un loc preponderent trebuie să îl ocupe organizarea loturilor semincere și supravegherea de către specialiștii și conducerile unităților — a calității lucrărilor, ce se execută pe suprafețele destinate obținerii semînțelor.

Data de 20 octombrie — reprezentînd calendaristic, sfîrșitul perioadei optime de însămînțare a grîului — va trebui respectată în întreaga țară. Volumul de muncă ce urmează să se execute în aceste zile este mare. Într-o asemenea situație poate apare pericolul efectuării unor lucrări necorespunzătoare din punct de vedere calitativ. De aceea, mai mult ca oricînd se impune acum prezența continuă a inginerului agronom la locul de muncă. Arăturile, pregătirea patului germinativ, însămînțarea trebuie să se facă numai în prezența specialistului din unitate, chemat să manifeste o exigență fermă față de mecanizatori. Cadrele tehnice din agricultura noastră trebuie să dovedească prin fapte, prin producții superioare că au știut să tragă învățăminte din lipsurile de pînă acum și să manifeste concret priceperea și experiența, făcîndu-și pe deplin datoria la locul de muncă.

ÎN I.A.S.

Rămîneri în urmă nejustificate

Printr-o judicioasă organizare a muncii, în această campanie multe întreprinderi agricole de stat au reușit să însămînțeze însemnate suprafețe cu grâu și alte culturi și să recolteze de pe mari suprafețe culturile de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și cartofi de toamnă. Cu toate acestea, în multe județe se constată rămîneri în urmă la semănatul grîului, ceea ce poate avea influențe negative asupra viitoarei producții.

Este deosebit de semnificativ faptul că suprafața însămînțată în I.A.S., pînă la 13 octombrie a.c., reprezentînd 45% din plan, este considerabil mai mică decît cea realizată pînă la aceeași dată în anul trecut, cînd planul de însămînțări fusese îndeplinit în proporție de 85%. Ținînd seama că ne aflăm în a doua decadă a lunii octombrie, că se apropie sfîrșitul epocii optime de însămînțare a grîului, lipsa unor măsuri operative poate naște pericolul ca în unele unități agricole de stat, această perioadă să fie depășită.

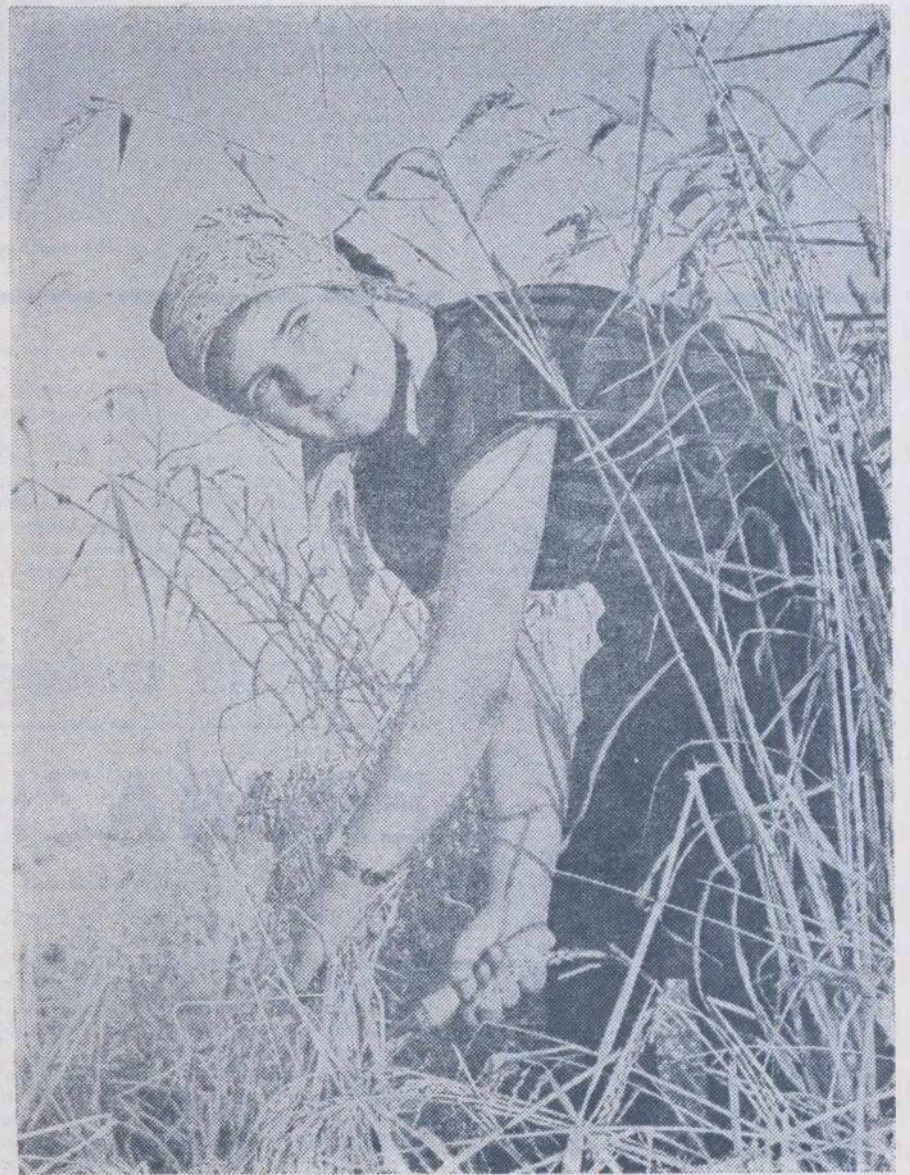
Procentul mediu care ilustrează realizările de pînă acum la însămînțări, în raport cu planul, ascunde mari diferențe de la o unitate la alta. Cele mai mari suprafețe cu grâu s-au însămînțat în unitățile din cadrul inspectoratelor județene I.A.S. Suceava, Maramureș, Bacău și mai ales Galați.

În alte județe însă, cum sînt Olt, Dolj, întreprinderile agricole de stat au realizat sub 30% din planul de însămînțări, iar cele din județele Arad, Caraș-Severin 33—34%. În asemenea județe, unde există condiții bune de semănat din punct de vedere climatic și mari suprafețe deja eliberate și pregătite pentru încorporarea semînțelor în sol, în unele unități suprafețele însămînțate sînt de ordinul zecilor de hectare, iar în altele lucrarea nici nu începuse pînă acum cîteva zile. Aceasta este o urmare directă a slabei organizări a muncii și a dezinteresului manifestat de conducerile unităților respective. Astfel, I.A.S. Corabia din județul Olt, nu însămînțase pînă la 9 octombrie decît 100 ha. cu grâu iar la I.A.S. Redea din același județ, unde sînt de semănat 2 950 ha. lucrarea nu începuse nici pînă la 12 octombrie. În situații similare se găsesc și alte unități din județele rămase în urmă.

Pentru a se evita pericolul depășirii epocii optime de semănat se impune o mai judicioasă folosire a forțelor manuale și mecanice, astfel încît acestea să poată lucra cu un randament corespunzător perioadei de vîrf în care ne aflăm. **Condițiile de umiditate s-au ameliorat în cea mai mare parte a țării, astfel încît a devenit pe deplin posibilă executarea unor lucrări de bună calitate.**

Pe măsura accelerării semănăturii, lucrătorii din sectorul de stat trebuie să se preocupe intens și de stringerea recoltei de pe cîmp. La floarea-soarelui, de pildă, cultura recoltată în proporție de peste 98%, se constată o simțitoare rămîneri în urmă în ceea ce privește treieratul și livrările la fondul central al statului. Este necesar ca pe măsura stringerii recoltei, aceasta să fie transportată de urgență la locurile de depozitare ale unităților și la bazele de recepție. O mare atenție trebuie acordată și recoltării porumbului, lucrare efectuată în I.A.S. în proporție de 64%. Într-o situație precară se află unitățile din județele Caraș-Severin, Neamț, Timiș, Arad etc.

La ultimele teleconferințe de la M.A.S. s-au dat indicații cu privire la recoltarea porumbului neajuns la maturitate. **Porumbul verde, nelegat, prins de brumă sau îngheț, trebuie recoltat urgent și insilozat. În același mod se procedează cu porumbul destinat producției de boabe, dar, care, deși a legat, datorită căderii brumei și înghețului nu mai poate asigura recoltă. Trebuie menționat că știuleții din aceste culturi se vor insiloza separat de coceni, folosindu-se în furajarea animalelor în locul porumbului boabe.**

La secerat de orez

Foto : N. CONSTANTIN

Acțiuni de maximă urgență

RECOLTAREA ȘI VINIFICAREA STRUGURILOR

Condițiile climatice ale anului 1970 au fost diferite față de anii precedenți. Deși a existat o desprimăvărare normală, totuși temperatura scăzută din lunile aprilie și mai a făcut ca fenofazele vitei de vie să fie prelungite în timp. Astfel, înfloritul vitei de vie s-a prelungit mult în luna iunie, lună excesiv de ploioasă, cu condiții extrem de favorabile atacului de mană. Lunile de primăvară au fost în general excesiv de ploioase, depășind cu mult media normală a acestor luni pe ultimii 20 de ani. Făcând o statistică a zilelor cu ploaie mai mare de 5 mm, care de fapt a favorizat și infecțiile de mană, rezultă că în podgoria Drăgășani în luna aprilie au fost 12 zile cu ploaie, în mai 15 zile, în iunie 12 zile, în iulie 10 zile iar în luna august 6 zile cu ploaie.

Pe fondul acestei situații generale destul de precare s-a ivit, cu urmările ei negative, și grindina.

Din cauza acestor condiții generale, chiar dacă de aici încolo nu vor mai surveni ploi, pericolul de mucegăire a strugurilor va fi destul de mare și în anul acesta. Procesul de maturare a strugurilor a evoluat destul de lent în prima fază, ca în cursul lunii septembrie concentrația de zaharuri să fie evidentă. Soiurile de mare producție (Gordan, Crîmpoșie, Braghină, St. Emilion) au acumulat până în prezent un conținut mediu în zaharuri cuprins între 140—190 g/l, iar soiurile de calitate (Sauvignon, Tămioasă românească, Muscat Ottonel, Pinot gris etc.) au atins până în prezent limite de 210—235 g/l. Toate aceste considerente ne-au determinat să începem recoltatul strugurilor destinați vinificării începând cu decada a III-a a lunii septembrie a.c.

În scopul realizării și în condițiile acestui an a unor partizi de vin omogene și stabile din punct de vedere fizico-chimic, pretabile atât pentru valo-

rificarea lor pe piața internă cât și pe cea externă, unitățile de producție cu caracter vitivinicol vor trebui să respecte anumite reguli tehnice generale. Astfel, întreg inventarul solicitat în recoltarea și vinificarea strugurilor trebuie să fie condiționat și bine întreținut pe întreaga campanie de vinificare. Mașinile și instalațiile metalice trebuie bine izolate cu vopsele sau lacuri acidorezistente, pentru a preveni pătrunderea metalelor în must și vin, fenomen care condiționează fenomenul de casare. Vasele de lemn și ustensiile folosite atât în transport și în crama la vinificare trebuie curățate și dezinfectate în scopul prevenirii pătrunderii în must a unor mirosuri străine, cum sunt cele de mucegai, oțet, bihliere etc. Recipientele de transport (lăzi, bene, căzi etc.) vor fi spălate și dezinfectate, de la o zi la alta, cu apă și soluție de bioxid de sulf 2%, iar cisternele din beton trebuie bine condiționate și badijonate cu acid tartric.

Este necesar să se părăsească procedeul vechi de zdrobire parțială a strugurilor încă din vie, în recipientele de transport, deoarece acest lucru duce nemijlocit la un exces puternic de oxidare a mustului iar în prezența muștelor bețive (*Drosophyla*) se inoculează încă din faza de must o cantitate mare de aciditate volatilă.

Recipientele în care se transportă strugurii din vie la centrele de prelucrare trebuie acoperite cu folii de polietilenă.

Eșalonarea culesului strugurilor pe direcții de producție trebuie să țină seama de limitele minime de zaharuri de 140 g/l la vinurile de consum curent și de 200 g/l la vinurile de calitate. La recoltare se impune separarea strugurilor mucegați de cei sănătoși, celor mucegați aplicându-li-se o tehnologie specială.

Bioxidul de sulf trebuie folosit încă din vie, odată cu re-

coltatul strugurilor, respectiv în doza globală fixată. 1/3 se va da pe struguri, pe măsura umplerii recipientelor de transport, 1/3 în timpul prelucrării strugurilor (zdrobit, dezbrobonit) și 1/3 la limpezirea mustului înainte de fermentare.

Ritmul de recoltare a strugurilor va fi accelerat, dar el trebuie să concorde perfect cu capacitatea de prelucrare a instalațiilor din centrele de vinificare în așa fel încât de la recoltare și până la prelucrare să nu treacă mai mult de 6 ore. Nu se admite împreunarea strugurilor nobili cu cei de hibridi producători direcți, sau a strugurilor albi cu cei roșii. La strugurii roșii nobili, dacă se adaugă numai 1% hibridi producători direcți, mustul și vinul provenit din amestec prezintă la analizele cromatografice diglucozizi specifici hibridizilor producători direcți, astfel încât partizile de vin sint refuzate la export.

De asemenea, nu este indicat să se lase încărcate prescele de la o zi la alta, sau să se reia lucrul într-un centru de vinificat cu mașini și ustensiile nespălate și nedezinfectate în seara zilei precedente, deoarece apare pericolul de infectare a mediului înconjurător, cât și a musturilor cu germeni unor boli cum este, în primul rând, oțetirea.

În tehnologia vinurilor albe, fie că se consum curent fie de calitate superioară, mai ales în condițiile anului 1970, se impune să se aplice la must deburbarea cu bioxid de sulf, folosindu-se în acest scop 5—10 g SO₂/hl.

Mustul limpezit trecut la

fermentare trebuie însămițat cu maia de drojdii selecționate, sau chiar maia din drojdii locale, în proporție de 3—5 l/hl, iar fiecare vas de fermentare trebuie prevăzut cu pilnie specială.

Pentru obținerea unor vinuri aromate de tip demisec și dulce recoltarea strugurilor trebuie făcută la minimum 240 g/l zaharuri, operațiunea făcându-se în orele reci ale dimineții în recipiente mici (lăzi sau bene) separându-se cu multă precizie strugurii sănătoși de cei alterați.

După zdrobirea și dezbrobonirea strugurilor mustuiala se trece în căzi de macerat unde va sta, în cazul soiului Tămioasă românească, 48 de ore la temperatura de 18—24° C. Pentru soiul Muscat Ottonel sint necesare 36 ore la o temperatură de 14—16° C fără ca mustuiala să intre în fermentare, iar la soiul Sauvignon timpul de macerare va fi de 16 ore, la o temperatură scăzută.

După presarea boștinei mustul se va trece la fermentare în vase cu capacitatea cuprinsă între 500—1000 l, iar temperatura să nu depășească 20°C.

Oprirea fermentației alcoolice se face când vinul a atins cel puțin 11,5—12 vol.% alcool și 10—40 g/l (demiseci) și peste 40 g/l zaharuri (dulci), cu ajutorul bentonitei, folosindu-se 100 g/hl, și bioxid de sulf, 100 mg/l.

În tehnologia preparării vinurilor roșii de calitate superioară trebuie să respectăm câteva reguli generale: stru-

guri vor fi recoltați atunci când cantitatea de zahăr acumulată și conținutul în substanțe colorante asigură obținerea tipului de vin propus. În condițiile acestui an este bine ca soiurile roșii să fie recoltate în urma celor albe.

După zdrobire și dezbrobonire, mustuiala se trece în căzi pentru macerare și fermentare, cu care ocazie se administrează și 10 g/hl bioxid de sulf. În cazul când căzile sint cu căciulă plutitoare aceasta trebuie scufundată de 4—5 ori pe zi în vederea macerării mai bune și pentru obținerea unei culori corespunzătoare tipului de vin propus. Deasupra căzii vor fi administrate 10 g/hl bioxid de sulf.

Tragerea de pe boștină a vinului și presarea se vor face atunci când s-a asigurat culoarea, gradul alcoolic ce va rezulta din zaharul rezidual fiind în limite de 4—5 vol.%; după aceea fermentarea trebuie să continue în vase mici de 500—1000 l, respectându-se aceleași reguli generale ca la vinurile albe.

După ce vinurile și-au terminat procesul de fermentare, ele trebuie trase de pe drojdie, verificând și corectând bioxidul de sulf, asigurând, în permanență, plinul vaselor. În a doua jumătate a lunii ianuarie, în urma verificării rezistenței vinului la aer se hotărăște de fapt felul cum trebuie făcut primul pritic.

Dr. ing. Gh. D.
BUTĂNESCU

Stațiunea experimentală
viticolă
Drăgășani

Toamnă bogată la I.A.S. Panciu

Foto : M. ALEXE

Cercetările recente efectuate în munții Banatului în zona defileului Dunării au dus la descoperirea unor noi soluri, cu caractere specifice, formate pe roci ultrabazice, denumite erubaziomuri. Soluri similare au fost găsite și în munții Zarandului și probabil că se vor întâlni și în alte părți ale țării.

Erubaziomurile sint soluri cu caracter intrazonal, formarea lor fiind legată de roci cristaline foarte bogate în baze; prin acest caracter se pot paraleliza cu rânduile formate pe calcare. Ele au un profil relativ puțin dezvoltat și diferențiat, mai mult sau mai puțin scheletic. Orizontul superior (A), cu grosimi de până la 30-40 cm, este negru până la brun foarte închis, lutoargilos, cu structură granulară stabilă, afinat; printr-un orizont de tranziție, care are uneori caractere de orizont de argilizare (B), se trece la rocă, în genere intens alterată, pe adâncime mare.

Erubaziomurile din zona defileului Dunării se întâlnesc în condiții climatice relativ umede, cu precipitații de 700-1000 mm anual și temperaturi medii anuale de 7-11°C, sub o vegetație de păduri de gorun sau de pajști în care predomină *Chrysopogon gryllus* și *Festuca*. Roca pe care s-au format este reprezentată printr-un serpentinit în care predomină minerale bogate în magneziu, la care se asociază mici cantități de clorit, talc, cromit. Aceleași minerale se întâlnesc și în materialul rezultat prin dezagregarea și alterarea rocii.

Analizele de laborator efectuate pe mai multe soluri de acest fel au arătat că ele sint lutoargiloase până la argiloase, și bogate în materie organică (5-8%) și azot (peste 0,25% N total), dar sărace în fos-

for (0,07-0,03% P₂O₅ total) și potasiu (sub 0,2% K₂O/total).

Solul are o capacitate relativ ridicată de a reține cationi (35-45 miliechivalenți-gram la 100 g sol) și este practic saturat cu baze, gradul de saturație fiind de peste 90%. Printre cationii reținuți de sol, magneziul se află în proporția cea mai ridicată, până la 70-85% din suma cationilor schimbabili (luind locul calciului care este cationul obișnuit predominant în majorita-

rale care deosebesc net aceste soluri de oricare altele. Este vorba de crisotil și de antigorit, din grupul mineralelor magneziene serpentinice, minerale bogate în magneziu, din grupul montmorillonitului precum și mici cantități de clorit, cuarț și altele. Faptul că predomină mineralele argiloase cu magneziu se explică prin materia rocii pe care s-au format aceste soluri, rocă bogată în minerale magneziene; la rîndul lor, mineralele argiloase magneziene repre-

Erubaziomurile din defileul Dunării sint acoperite cu pajști naturale sau păduri. Deși condițiile climatice sint favorabile, producțiile pajștilor și pădurilor sint mijlocii sau mici, iar calitatea acestora destul de slabă. Pădurea de gorun este rară, arborii nu au o dezvoltare normală, prezentînd trunchiuri strîmbe și noduroase, coajă foarte zgrunțuroasă, iar de la o anumită vîrstă virfurile arborilor se usucă (fără ca acest fapt să fie cauzat de dăunători). Culturi ale plantelor de cîmp nu au fost întîlnite pe aceste soluri. Unele încercări de a planta pomi fructiferi nu au dat rezultate, aceștia uscîndu-se în timp scurt. De asemenea, încercările din ultimii ani de a acoperi cu plantații forestiere unele coaste repezi cu astfel de soluri nu au reușit.

Chiar în lipsa unor studii speciale, aceste observații din teren demonstrează că erubaziomurile formate pe serpentinite ridică probleme foarte dificile în legătură cu folosirea lor intensivă în producție. Fertilitatea lor redusă este determinată nu numai de conținutul scăzut în calciu, fosfor și potasiu, ci și de conținutul neobișnuit de ridicat în alte elemente. Raportul foarte mare dintre magneziu și calciu în sol, ca și conținutul mare în unele microelemente, ca spre exemplu, crom, nichel și cobalt, pun o serie de probleme specifice și complicate, de nutriție a plantelor, care necesită un studiu special, extrem de util în caracterizarea agro și silvoproductivă a acestor soluri.

N. FLOREA

membu corespondent
al Academiei de științe agricole
și silvice

O nouă categorie de soluri ERUBAZIOMURILE

tea solurilor saturate în baze). Potasiul schimbabil se găsește, de asemenea, în cantitate foarte redusă (0,20-0,23 miliechivalenți-gram la 100 g de sol), fapt care arată slaba aprovizionare a acestor soluri în potasiu. Ele conțin, totodată, cantități importante de crom, nichel și cobalt.

Reacția solului este neutră, devenind slab alcalină spre baza profilului. Insușirile fizice ale erubaziomurilor sint bune, ele prezentînd o structură stabilă, o porozitate ridicată și o aerație și permeabilitate normale.

Analizele mineralogice ale părții argiloase din sol au arătat prezența unor mine-

zintă cauza saturației ridicate a solului cu magneziu schimbabil.

Procesul de formare a erubaziomurilor se caracterizează printr-o alterare fizică înaintată, favorizată de natura rocii, ușor friabile, prin transformări chimice și mineralogice neînsemnate față de rocă, printr-o intensă acumulare de humus saturat în baze, printr-o activă spălare a sărurilor și printr-o slabă îndepărtare a bazelor; profilul de sol care rezultă este, în consecință, bine conturat, dar nu se constată diferențieri accentuate între orizonturile genetice ale solului.

La ferma legumicolă Vișina de la I.A.S. Corabia, județul Olt: un nou transport de tomate în contul contractelor încheiate cu I.L.F.

Foto: N. CONSTANTIN

In atenția legumicultorilor

SOLARIILE PERFECȚIONATE - CAPABILE SĂ ASIGURE PRODUCȚII ECONOMICE

În scopul obținerii unor producții mari de legume, de calitate superioară și cât mai de timpuriu în ultimii ani, a fost extinsă mult suprafața ocupată de solarii. În anul 1969—1970 s-au construit în cooperativele agricole 600 ha de solarii, din care 582 ha de tip nou (I.C.P.L.F.). Pentru 1970 se prevede realizarea a 790 ha solarii în cooperative agricole profilate în această cultură, cu tradiție în producerea de legume timpurii.

Pentru asigurarea unor condiții optime de îndeplinire a acestor prevederi se impun o serie de măsuri organizatorice urgente, care trebuie să stea în atenția fiecărui șef de fermă legumicolă sau inginer șef; este vorba de consolidarea imediată a solarilor tip I.C.P.L.F. executate în anul 1969—70, prin aplicarea soluției de fixare a doziei, pe de o parte, iar pe de alta, de executare a noului tip de solar I.C.P.L.F., îmbunătățit.

În ceea ce privește prima grupă de măsuri, s-au dat indicații ca direcțiile agricole județene, împreună cu uzinele de reparații din zonă, care au ca sarcină să realizeze o mare parte din investițiile din legumicultură, să aleagă câte o unitate centrală, la care se efectuează o demonstrație de consolidare a solarilor.

În sprijinul acțiunii, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a transmis, încă din luna iulie, documentații directive pe care unitățile de producție aveau sarcina să le adapteze condițiilor locale în vederea deschiderii finanțării și in-

ceperii lucrărilor. Considerăm că nu este încă târziu ca unitățile care au solarii de consolidat să execute lucrările într-un ritm mai accelerat având în vedere că majoritatea materialelor sînt asigurate. Este bine să se știe că, pe baza documentației elaborate de M.A.S., Banca Agricolă acordă unităților interesate credite în valoare de 20 000 lei pentru procurarea materialelor necesare consolidării și, în plus, 5 000 de lei pentru creditarea manoperei în cazul în care consolidarea se execută în antepriză.

Să vorbim acum, pe scurt, despre cealaltă grupă de măsuri; merită menționat ca pozitiv faptul că în ceea ce privește construirea solarilor din planul anului 1970, unele județe realizează construcții de tip propriu, în funcție de condițiile climatice din zonă. Așa s-a procedat, în județele Prahova, Timiș și altele.

Considerăm că este necesar să reamintim unele elemente de bază de care trebuie să țină seama la amplasarea și pregătirea terenului; astfel solariile se vor amplasa în zone cu condiții pedoclimatice favorabile, cu teren adecvat, unde există suficientă forță de muncă; terenurile destinate solarilor vor trebui pe cât posibil să fie ferite de vânturi, eventual amplasate după perdele naturale de arbori, la adăpostul unor construcții, sau favorizate de condiții de relief. Nu se vor folosi terenuri joase, reci, cu exces de umiditate, ci soluri ușoare (nisipo-argiloase, cu

drenaj bun) și obligatoriu cu posibilități de irigare. Se vor evita terenurile cu textură grea (argiloase) sau cele pe care s-au cultivat în ultimii ani legume solanacee.

Este deosebit de important ca amplasamentul ales să fie în apropierea sursei de apă, a energiei electrice și a drumurilor de acces practicabile.

Terenul destinat construirii de solarii se pregătește obligatoriu din toamnă, prin nivelare înainte de plantarea stîlpilor de beton. Prin aceasta se urmărește ca în cadrul fiecărui solar să se asigure o suprafață plană, cu înclinare longitudinală și transversală de pînă la 3 la mie, avîndu-se în vedere irigarea pe rigole și brazde lungi, cît și mecanizarea lucrărilor agrotehnice, folosindu-se sistemul actual de tractoare și mașini.

Ținînd seama de cele arătate, direcțiile agricole județene au datoria să asigure coordonarea tehnico-organizatorică a complexelor noi de solarii, să verifice amplasamentele și să creeze condiții pentru aplicarea celei mai potrivite soluții tehnice de realizare a solarilor.

În această privință au o mare însemnătate impulsivitatea eliberării terenurilor, pentru crearea condițiilor de pregătire (nivelare de bază, pichetare etc.) precum și urmărirea stadiului comandării și aprovizionării cu materiale de construcție, cu pămînturi, gunoi pentru fertilizare, dispozitive pentru confecționarea ghivece nutritive sau ghivece din alte materiale. De asemenea, este necesar să se verifice concret, pe fiecare unitate, graficul de execuție, grafic însușit și de uzina de reparații care realizează lucrarea respectivă.

Nu este lipsit de importanță ca specialiștii din direcțiile agricole să îndrume pe fiecare șef de fermă sau inginer șef pentru realizarea lucrărilor propuse, să aducă îmbunătățirile necesare programului și mai ales să asigure îndeplinirea lor la termen.

Prin realizarea lucrărilor la un nivel calitativ ridicat și aplicarea unor tehnologii optime se pot realiza producții sporite de legume timpurii, și la un preț de cost scăzut.

Ing. M. ȘTEFĂNESCU
din Ministerul
Agriculturii și Silviculturii

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Ce lucrări se execută în cultura ciupercilor

Datorită dinamismului cu care se succed ciclurile de producție, în cultura ciupercilor este necesară cunoașterea momentului aplicării diferitelor lucrări culturale, pentru a putea executa, în același local, 2—3 sau chiar 5 cicluri de cultură pe an. În cultura ciupercilor se disting 2 sisteme tehnologice: sistemul clasic și sistemul intensiv.

Sistemul clasic la care nu se aplică pasteurizarea substratului și sterilizarea spațiului de cultură. Substratul se așează sub formă de biloane dispuse pe sol sau pe stelaje confecționate din fier sau prefabricate de beton. Condițiile de microclimat din local — temperatura, umiditatea relativă, ventilația — nu pot fi dirijate în totalitate de cultivator.

Sistemul intensiv se execută în locuri de cultură special amenajate prevăzute cu instalații de încălzire, pasteurizare, sterilizare, ventilație și cu posibilități de reglare a microclimatului. Substratul nutritiv se așează fie în lăzi suprapuse sau dispuse în formă de șah, fie în straturi plane, pe stelaje cu 1—5 parapete la distanțe de 50—60 cm. Cultura ciupercilor în sistemul intensiv se diferențiază după locul în care se desfășoară principalele etape tehnologice — pasteurizarea, incubarea și producția:

— cu o singură zonă, cînd pasteurizarea substratului, in-

cuparea miceliului și perioada de recoltare se execută în același local. Asemenea tehnologie a fost adoptată la ciupercăriile de la Mangalia, Buftea și este în construcție la Stoicânești-Olt și la Arad:

— Cu două zone tehnologice, cînd pasteurizarea se execută în spații special amenajate, iar incubarea și recoltarea în alte încăperi (ciupercăria I.C.L.F.—Ferma Mogoșoaia);

— cu trei zone tehnologice, cînd pasteurizarea, incubarea și producția se desfășoară în condiții de microclimat specifice fiecărei zone. Aplicînd această tehnologie se pot executa anual 5 sau chiar 6 cicluri de cultură.

În această perioadă, cultivatorul de ciuperci, folosind unul din sistemele de cultură menționate, execută diferențiat următoarele lucrări.

În cadrul sistemului clasic de cultură se întîlnesc 2 situații, în funcție de posibilitatea încălzirii spațiului de cultură.

În localurile de cultură prevăzute cu încălzire se execută dezinfectarea; în prima fază, imediat după curățire, se pulverizează pereții, pardoseala și tavanul cu o soluție insecto-fungicidă formată din: sulfat de cupru 3%, formalină 2%, Detox 1% și var 10%. Dezinfectarea se continuă cu gazearea localului, folosind bioxidul de sulf rezultat din arderea sulfului (30 gr/mc) sau vaporii de aldehidă formică

rezultați din fierberea formalinei (20 cc/mc); în aceste condiții, localul se menține ermetic închis cel puțin 24 de ore.

Altă lucrare importantă constă în dirijarea compostării substratului la o durată totală de 20—25 zile, din care în faza anaerobă, platforma de preudare (preînmuliere) se menține 8—10 zile, iar faza aerobă durează 12—15 zile, în timpul căreia se aplică 4 întoarceri.

Pentru compensarea pierderilor de substanță organică și îmbogățirea substratului în azot, fosfor, calciu și sulf, în timpul compostării se vor administra eșalonat amendamente și îngrășăminte minerale. Pentru fiecare tonă de compost se calculează: 16—18 kg ipos, 16—18 kg carbonat de calciu, 5—6 kg superfosfat, 6—7 kg sulfat de amoniu, 2 kg uree tehnică; în lipsa ureei, se poate administra urină de grajd — 150 l.

După terminarea lucrărilor de pregătire a localului, se procedează la introducerea substratului, cu calitățile controlate, precum și la așezarea straturilor sub formă de biloane sau straturi plane, pe sol sau pe stelaje cu 1—2 parapete. Însămînțarea se va efectua în aceste zile pentru ca producția de ciuperci să înceapă după 1 decembrie. Lucrarea se execută în cuiburi cînd substratul este așezat sub formă de biloane sau prin a-

mestecarea miceliului cu substratul, cînd s-au executat straturile plane.

Miceliul din tulpini selecționate de culoare alb, crem sau brună se livrează sub formă de role de către ferma Institutului nostru din Mogoșoaia, o rolă fiind necesară pentru 2 mp. Imediat după însămînțare, preventiv se face o prăfuire cu Detox 0,5 gr/mp și se începe pregătirea amestecului pentru acoperire.

În cazul cînd localurile nu au asigurat încălzirea, în momentul de față culturile se găsesc acoperite, însămînțarea fiind făcută de la începutul lunii septembrie. În această perioadă se așteaptă începerea perioadei de recoltare care va fi dirijată pînă la începutul lunii decembrie. În această situație, suprafața straturilor se menține jilavă, prin pulverizări fine. Preventiv se aplică o prăfuire cu Detox 1 gr/mp, și o pulverizare cu carbadin (zineb), în concentrație de 0,2%, administrînd 50 cc/mp.

La culturile desfășurate în sistemul intensiv se execută

o diversitate de lucrări, deoarece condițiile de microclimat se pot dirija în totalitate. Astfel, pentru înlocuirea culturilor însămînțate în luna iulie a început pregătirea substratului nutritiv (platforme de preudare), lucrare care va trebui terminată între 20—25 octombrie.

Culturile însămînțate în luna august se găsesc la începutul fructificării. Aici se reglează umiditatea la 85—90%, temperatura la 16° și numărul schimbărilor de aer la 3.

La culturile însămînțate în luna septembrie se desfășoară perioada de împinzire a miceliului, după aplicarea scuturării (zăruncinării) substratului împinzit; urmează acoperirea cu un strat jilav de 2—2,5 cm, format din pămînt de țelină (lucernieră) cu 10% carbonat de calciu, în așa fel ca producția să înceapă cel mai tîrziu la 1 noiembrie.

N. MATEESCU
cercetător principal,
la Institutul de cercetări
pentru legumicultură
și floricultură

Cultură intensivă la începutul producției (straturi plane pe stelaje).

RĂSPUNDEM LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Cum folosim „finul-siloz” în hrana animalelor

În legătură cu articolul „UN PROCEDU EFICIENT DE CONSERVARE A FURAJELOR” — publicat în nr. 39 (399) al revistei „Agricultura” — în care ing. Mircea BENTILA, cercetător principal la Institutul de cercetări pentru nutriția animală, prezenta metoda de preparare a „finului-siloz”, tov. B. Popovici și alți cititori ne-au adresat rugămintea să revenim cu detalii asupra caracteristicilor de bază ale acestui valoros nutreț, a modului de folosire în hrana animalelor. Pentru a răspunde acestei solicitări, redacția revistei „Agricultura” s-a consultat atât cu autorul articolului, cât și cu ing. Valentin ILIESCU, cercetător la același institut și ing. Teodor DOROGA, șeful fermei zootehnice a C.A.P. Otopeni, unitate care încă din anul care a trecut a folosit cu bune rezultate „finul-siloz”. Publicăm mai jos o sinteză a răspunsurilor primite.

Pentru a putea urmări calitățile „finului-siloz” realizat prin diferite procedee tehnice, în funcție de posibilități, comparativ cu alte metode de conservare, prezentăm tabelul nr. 1, din care rezultă că cea mai avantajoasă metodă de preparare o constituie însilozarea la

suprafață. Insistăm asupra faptului că una din condițiile esențiale în legătură cu asigurarea calității este menținerea gradului de umiditate al plantelor la un procent de 50 — 65 %.

Un rol tot atât de important în păstrarea calității nutrețu-

lui îl are gradul de tasare, operațiune de care este legată crearea condițiilor de anaerobioză dorite proprii fermentațiilor normale. Sub aspectul calității și al valorii hrănitoare — și așa cum reiese și din

tabel — conținutul în proteină este apropiat de cel al lucernei verzi. De menționat că, față de celelalte tehnologii de conservare, „finul-siloz” are cel mai ridicat conținut de vitamine, respectiv în caroten.

În tabelul nr. 2 sînt prezentate datele cu privire la valoarea nutritivă a unui kilogram de lucernă conservată sub diferite forme.

Analizînd datele din tabel reiese că „finul-siloz” de lucernă are valoarea nutritivă cea mai ridicată, dar aceasta este raportată la conținutul în substanță uscată. Din cercetările efectuate a rezultat că un kilogram de fin de lucernă de bună calitate poate fi substituit cu 2—2,5 kg „fin-siloz” de lucernă. În funcție de producția de lapte și celelalte componente ale rației, cantitatea zilnică pe animal poate oscila între 5 și 12 kg. Ținînd seama de conținutul său ridicat în

Avînd în vedere valoarea lui nutritivă ridicată, gradul ridicat de digestibilitate și comestibilitate, utilizarea „finului-siloz” este recomandată în special în hrana vacilor cu lapte și a tineretului pentru prăsilă. În același timp, conservarea lucernei după acest procedeu asigură materia primă de cea mai bună calitate în vederea funcționării neinterupte a uscătorilor de furaje pentru prepararea fănușurilor și granulelor.

Pentru echivalarea sub aspect cantitativ a „finului-siloz” cu finul propriu-zis din aceeași plantă, vă prezentăm o metodă de calcul după formula:

$$K = G_1 \times \frac{U_1 - U_f}{100 - U_f} \text{ în care:}$$

K = cantitatea de apă evaporată; G₁ = greutatea „finului-siloz” în kg; U₁ = umidi-

TABELUL Nr.2

SPECIFICARE	Substanță uscată %	Proteină brută g.	Unități nutritive kg.	Caroten mg
Lucernă verde	18,9	41,5	0,18	76
Lucernă „fin siloz”	55,2	116,2	0,31	90
Lucernă-fin natural	88,8	144,5	0,47	8

TABELUL Nr.1

SPECIFICARE	S.U. %	Acid lactic	Proteină brută %	Caroten mg la 100 g S.U.	Proteină și caroten la 1000 kg nutreț		
					S.U. kg.	Proteină kg.	Caroten g.
Lucernă proaspătă înainte de însilozare	20	-	19,85	47,20	200	39,74	95,60
Fin siloz de lucernă obținut în celule de beton	35	1,00	19,00	16,00	350	66,00	56,00
Fin siloz de lucernă obținut în siloz de suprafață	45	1,50	18,75	17,00	450	83,37	76,50
Fin siloz de lucernă obținut în siloz turn	50	2,00	18,12	16,00	500	90,60	80,00
Lucernă însilozată cu 5% soluție a. formic	20	1,20	17,75	12,50	200	35,50	25,00
Lucernă însilozată cu 2% melasă	20	1,20	16,40	17,00	200	32,80	34,00
Lucernă însilozată cu 3% fănușuri cereale	20	0,90	15,85	15,20	200	31,70	30,40
Lucernă însilozată cu 0,4% metabisulfid de potasiu	20	0,70	15,06	11,70	200	30,12	23,40

proteină, „finul-siloz” de lucernă constituie un nutreț excelent pentru echilibrarea raportului proteic din rații, mai ales atunci cînd acestea sînt deficitare în furaje concentrate.

La cooperativa agricolă din Otopeni, județul Ilfov, care și-a asigurat anul trecut, o cantitate de 170 de tone de „fin-siloz” de lucernă, iar în acest an peste 400 de tone, rezultatele în producție au fost grăitoare. În două grajduri de vaci cu lapte — A și B — producția inițială de lapte, apreciată la începutul experienței, a fost identică; 6,5 litri în medie pe zi de la fiecare vacă. Rația zilnică la grajdul A, martor, a fost compusă din: 4 kg fin de lucernă, 6 kg coceni de porumb tocați, 10 kg porumb-siloz și 2,5 kg amestec de nutrețuri concentrate; la grajdul B s-a folosit următoarea rație: 8 kg „fin-siloz” de lucernă, 6 kg coceni de porumb-tocați, 10 kg porumb-siloz și 2,5 kg amestec de nutrețuri concentrate. După numai 30 de zile, producția de lapte în grajdul A s-a menținut la 6,5 litri, pe cînd în grajdul B s-a ridicat la 7,6 litri, în medie zilnic pe fiecare vacă.

tatea lui (%); U_f = umiditatea finală a finului natural (%).

Presupunînd că este vorba de transformarea unei cantități de 250 000 kg „fin-siloz” cu umiditatea de 55 % în fin natural cu umiditatea de 15 % rezultă:

$$K = 250\,000 \times \frac{55 - 15}{100 - 15} = 250\,000 \times \frac{40}{85} = 250\,000 \times 0,47 = 117\,500 \text{ l.}$$

de apă evaporată. Și mai de parte, 250 000 — 117 500 = 132 000 kg de fin. Deci, cantitativ, 250 000 kg de „fin-siloz” de lucernă cu umiditatea de 55 % echivalează cu 132 000 kg de fin natural de lucernă cu umiditatea de 15 %. Este o formulă convențională care, la nevoie, poate folosi la întocmirea evidențelor contabile. Dată fiind însă valoarea deosebită a „finului-siloz, avantajele tehnologiei de conservare, interesul manifestat de multe unități pentru generalizarea metodei, considerăm util ca în evidențele contabile să fie introdusă și această categorie de nutreț, eliminîndu-se astfel necesitatea diferitelor calcule de transformare.

Ing. Lucian ROȘCA

(Urmare din pag. 1)

profilul cooperativei. De fapt, acest lucru constituie un prim pas în direcția concentrării producției în ferme sau complexe specializate. Așa, de exemplu, creșterea păsărilor era fărîmițată în anul 1968, în circa 43 de cooperative. În acest an se cresc în 24 de unități, pentru ca la începutul anului viitor producția acestora să fie concentrată numai în patru unități. Încă un exemplu este oferit de creșterea porcilor, în care se vor profila doar 53 de cooperative față de 137 cite erau în anul trecut.

Un fapt pe care dorim să-l subliniem în mod deosebit este acela că în județul nostru au fost constituite primele asociații intercooperatiste de îngrășare a porcilor, a taurinelor și de creștere a păsărilor. Aceasta va permite ca, paralel cu folosirea eficientă a celor mai competenți specialiști, să înregistrăm pași importanți pe linia concentrării și specializării producției zootehnice.

Pentru asigurarea unor condiții cât mai bune în perioada de stabulație, eforturile noastre sînt îndreptate în prezent în direcția asigurării spațiilor de cazare necesare și a unor cantități cit mai mari de furajare prin valorificarea maximă a tuturor resurselor existente. Au trebuit refăcute peste 287 de grajduri și 207 fîntîni deteriorate de inundații, hambare și pășuni, lucrări care au cerut un volum mare de muncă din partea cooperativei agricole. În prezent putem aprecia ca favorabil stadiul în care se află

ZOOTEHNIA MUREȘANĂ

aceste lucrări. Multe din cooperative au reușit să remedieze total efectele calamităților naturale. În plus, două noi complexe de păsări, la Bogata și Cucu, vor intra în producție încă în toamna acestui an. A fost terminată îngrășătoria de miei de la Rîciu cu o capacitate de 5 000 de capete și sînt în curs de finisare lucrările la încă două ferme specializate în taurine la îngrășat, precum și o fabrică de nutrețuri combinate la Simpaul, cu o capacitate anuală de 24 000 tone.

Pregătirile pentru sezonul rece nu se încheie aici. O acțiune în curs de desfășurare, de rezolvarea căreia depinde modul cum vor ierna animalele, este asigurarea necesarului de furaje. Dacă finurile vor putea fi asigurate în proporție de 82,2%, grosierele 91% și suculețele 83%, concentratele nu se vor asigura decît în proporție de 54%. În cadrul acestora porumbul înregistrează o nerealizare de peste 60%. Pentru diminuarea deficitului de concentrate s-a acordat o mare atenție stringerii tuturor plantelor de nutreț cultivate și a fînurilor de pe pajiștile naturale. În cooperative care ani de-a rîndul nu acordau atenție paielor și plevei, cum sînt cele din Voivodeni, Ogra, Șincai s-a organizat o campanie susținută pentru balotarea și depozitarea acestora. Încă din luna iunie, toate

cooperativele au trecut la însilozări timpurii, realizînd peste 25 400 tone de furaje. Operațiunea de însilozare continuă, pînă în prezent ajungîndu-se la 58 000 tone de siloz. La acestea se mai adaugă cantități însemnate de borhot și melasă obținute de la cele două fabrici de zahăr din județ, Luduș și Tîrgu Mureș, coletele de la sfecla de zahăr și resturile din legumicultură. Pentru urgentarea conservării furajelor, toate spațiile — silozurile de suprafață și cele îngropate — au fost revizuite și dezinfectate. Tocătoarele existente în cooperative și în întreprinderile de mecanizare lucrează fără întrerupere, de dimineață pînă seara. În același timp, peste 270 de tractoare și 135 de combine C.S.U. lucrează la recoltarea porumbului siloz sau aceluia care din cauza brumelor și înghețului din ultimele zile este cert că nu va mai ajunge la maturitate.

Pentru o folosire și mai rațională a concentratelor s-a trecut la o furajare diferențiată. Astfel, vacilor de lapte li se administrează în special suculețele și grosierele tocate și amestecate cu melasă, taurinelor la îngrășat — grosiere tocate amestecate cu uree; soroafele sînt furajate cu lucernă și trifoi măcinat fin și amestecate cu concentrate. Peste 70% din porumbul-

boabe se va preda fabricii de nutrețuri combinate, iar cu furajele primite în schimb se vor hrăni în special păsările și porcii din îngrășătorii.

În viitor, ținînd seama de faptul că în județul nostru se dezvoltă o serie de complexe intercooperatiste de creștere a porcilor, taurine la îngrășat și păsări, ne-am gîndit să înființăm, pe lîngă fiecare din ele, cite o fermă specializată în producerea de furaje — tot sub formă de asociații. Vom rezolva în acest fel definitiv problema tuturor categoriilor de furaje. Pe aceste suprafețe, care vor fi exploatate potrivit celor mai noi tehnologii aplicate în producerea culturilor furajere, se vor obține producții maxime. Un prim pas s-a și făcut. Pe lîngă asociația de creștere și îngrășare a tineretului bovin de la Vidrăsău s-a constituit prima fermă specializată în producerea de furaje. S-au însămîntat, în toamna acestui an, circa 140 de ha cu secară și orz de toamnă, urmînd ca în primăvară să se cultive porumbul și celelalte plante de nutreț.

Ne-am oprit pe scurt asupra citorva din măsurile inițiate de direcția agricolă pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică dezvoltarea continuă a zootehnicii cooperatiste.

Rezultatele obținute, modeste deocamdată, ne îndreptătesc să credem că, în cel mai scurt timp, creșterea animalelor din județul nostru va atinge nivelul impus de condițiile materiale și naturale asigurate, se va situa la parametrii ceruți de agricultură noastră în plin proces de modernizare.

CARE ESTE STADIUL DE EXECUȚIE A LUCRĂRILOR DE INVESTIȚII

ÎN COMPLEXELE ZOOTEHNICE INTERCOOPERATISTE ?

POTRIVIT PREVEDERILOR CUPRINSE ÎN PROGRAMUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE A ZOOTEHNIEI, ÎN ACEST AN S-A TRE-CUT LA EXECUTAREA PRIMELOR OBIECTIVE INTERCOOPERATISTE — COMPLEXE DE PORCI, DE PĂSĂRI ȘI ÎNGRĂȘĂTORII DE MIEI — URMÎND CA, ÎN 1971, ACȚIUNEA SĂ SE EXTINDĂ ȘI ÎN SECTORUL TAURIN, PRIN EXECUTAREA DE FERME CU CAPACITĂȚI DE 500 ȘI 1 000 DE VACI PENTRU LAPTE ȘI ÎNGRĂȘĂTORII DE 5 000 DE TAURINE TINERE, TIP BABY-BEEF.

PÎNĂ LA ACEASTĂ DATĂ AU FOST ÎNCEPUTE LUCRĂRILE DE CONSTRUCȚII A UNOR COMPLEXE PENTRU CAPACITĂȚI ANUALE DE PESTE UN MILION DE PORCI, PATRU MILIOANE DE PUI DE CARNE, 800 MII DE GĂINI OUĂTOARE ȘI 500 MII DE MIEI. ÎN ARTICOLUL DE FAȚĂ NE-AM PROPUȘ SĂ URMĂRIM ATÎT STADIUL DE REALIZARE A OBIECTIVELOR ÎN ANUL CURENT, CÎT ȘI MODUL DE ASIGURARE CU MATERIALE A CELOR PLANIFICATE PENTRU ANUL VIITOR.

Pregătirea investițiilor pentru 1970 a început de fapt la sfîrșitul anului trecut cînd, s-a trecut operativ la întocmirea studiilor tehnico-economice și a proiectelor directive de execuție, prin Institutul de studii, cercetări și proiectări agricole — București. La rîndul lor, direcțiile agricole județene s-au îngrijit ca, prin organizațiile de proiectare județene, să se treacă la adaptarea la teren a documentațiilor pe amplasamentele analizate și aprobate. Ca urmare, primele șantiere și-au început din plin activitatea în trimestrul al II-lea.

Care este stadiul realizării obiectivelor propuse ?

Privită în totalitate, realizarea planului investiții este nesatisfăcătoare. Ac sta deoarece, în timp ce unele județe și unități depășesc media pe țară a realizărilor și a stadiilor fizice ale lucrărilor, altele sînt mult rămase în urmă. În cele trei trimestre care s-au scurs pînă acum, planul de investiții pentru complexele zootehnice intercooperatiste a fost realizat în proporțiile de 53 la sută.

O primă concluzie deci: în trimestrul al patrulea urmează să se realizeze aproape cît s-a realizat în trei trimestre !

În cele mai avansate stadii de execuție se află îngrășătoriile de 30 000 mii, la care, pînă la 30 septembrie, planul anual se realizase în proporție de 80 la sută. La baza acestor realizări a stat asigurarea din timp a materialelor principale — problemă privită cu toată atenția de fiecare județ în parte.

În privința complexelor cu capacități de 15 000 și 30 000 de porci grași anual, în județul Constanța, la trei complexe — Castelu, Chirnogeni și Pecineaga — sectoarele de montă și gestație au fost terminate, se recepționează de comisia numită de M.A.S., urmînd să fie populate cu material de prăsilă. În județul Dolj sînt gata, în curs de recepție, sectoarele de montă și gestație de la toate cele patru complexe de porcine; în același timp și celelalte hale sînt într-un stadiu de execuție avansat. În județul Neamț, stadiul execuției complexului de la Roman de 30 000 de porci, cea mai mare valoare realizată la un complex în acest an, este destul de avansat.

Din păcate însă, într-o serie de județe ca Argeș, Arad, Brăila, Vrancea, Buzău, Timiș, Olt și Teleorman, multe șantiere își desfășoară activitatea într-un ritm cu totul nesatisfăcător.

Analizînd cauzele care au condus la nerealizarea planului la unele obiective, se constată că una dintre acestea a fost începerea cu prea mare întîrziere a lucrărilor. La șantierele celor două complexe din județul Ialomița — Gheorghe Doja și Gheorghe Lazăr — fiecare din ele cu o capacitate de 30 000 de porci grași anual, formele contractuale de începere a lucrărilor s-au terminat abia la sfîrșitul trimestrului al doilea. În aceeași situație sînt și șantierele din județele Arad, Brașov, Argeș și altele.

O altă cauză a constituit-o întîrzierea în asigurarea cu documentațiile de execuție. Proiectele stațiilor de epurare a dejecțiilor și ale aducțiilor cu apă, de la complexele din județele Argeș și Vrancea — executate de instituții de proiectare din alte județe (Ilfov și, respectiv, Buzău) s-au predat cu multă întîrziere. Or, se știe că, dacă rețelele exterioare nu sînt executate și, deci, nu pot funcționa, chiar dacă primele hale sînt gata, acestea nu pot fi date în funcțiune. În județul Arad, datorită ridicării topografice greșite, adaptările la teren s-au reproiectat și executarea lucrărilor a întîrziat. Și în alte județe din țară, cu toate că I.S.C.P.A. a întocmit proiecte directive, unele institute de proiectare județene au întîrziat mult adaptarea acestora la teren.

Livrarea cu întîrziere a prefabricatelor din beton armat a întîrziat, de asemenea, lucrările pe multe șantiere. Toate halele din complexele zootehnice au scheletul de rezistență format din elemente prefabricate din beton armat.

ÎN ULTIMUL TRIMESTRU — CÎT ÎN TREI !

Executarea lucrărilor pe șantier este condiționată deci de primirea cu prioritate și în mod ritmic a prefabricatelor.

Șantierul Tichilești din județul Brăila, cel al complexului de porci din Buzău și altele se aprovizionează de la centrale de betoane din afara șantiierelor, însă în cantități mult prea mici față de necesar. În județul Teleorman, șantierele execută în principal montări de elemente prefabricate din beton armat, care necesită mină de lucru redusă și au un randament ridicat. Aici se neglijează, în schimb, executarea, în paralel, a lucrărilor la rețele și utilități și finisarea primelor hale.

Întreprinderea de prefabricate din beton — Călărași, care livrează piesele necesare celor două șantiere din județul Brăila și celor două șantiere din județul Tulcea, întîrzie foarte mult să-și onoreze obligațiile. La fel procedează și atelierul de prefabricate din Doaga, județul Galați, încurcînd astfel șantierele din județele Vrancea și Vaslui. Întreprinderea de specialitate din Craiova, care are obligația contractuală să aprovizioneze cu prefabricate din beton armat complexul porcine de la Corabia, din județul Olt, motivează, nejustificat, că livrează asemenea materiale cu prioritate complexelor din județul Dolj. Unitățile amintite ar putea să la exemplu de la întreprinderile de prefabricate din Roman, Constanța sau Tîrgu Mureș, care ajută în aprovizionarea cu piese prefabricate și alte județe din țară.

O altă cauză a constituit-o întîrzierile în aprovizionarea șantiierelor cu unele materiale de construcție. Cărămida nu este asigurată cu repartiții pentru întregul necesar, unii furnizori (Brăila) au restanțe la livrare, iar alțora le lip-

sesc mijloacele de transport (Buzău). Or, în sectorul de reproducție — halele de gestație și fătare — pardoselile din cărămidă oferă avantajul unui pat cald și rezistent la uzură.

Cimentul, un material de bază, nu a fost asigurată decît în proporție de circa 50 la sută față de necesar. Azbocimentul pentru învelitori a devenit un material deficitar. În colaborare cu proiectanții și constructorii s-au găsit soluții înlocuitoare pentru azbocimentul din stratul suport al termoizolației, utilizînd plăcile fibrolemnoase din lemn (P.F.L.) la complexele porcine sau plăcile teço la complexele avicole.

Aceste greutăți semnalate în executarea construcțiilor trebuie analizate pe fiecare șantier în parte de organele interesate, centrale și locale. Urmînd exemplul județelor Constanța, Dolj și altele, care au și dat în funcțiune primele obiective, creîndu-se astfel condiții de a produce înainte de termen, și celelalte județe rămase mai în urmă pot și trebuie să recupereze nerealizările planurilor de investiții.

O dată cu finisarea primelor obiective din complexele zootehnice intercooperatiste a reșit că asupra unor detalii de execuție nu s-a acordat suficientă atenție și că acestea vor produce greutăți în exploatarea hălelor. Astfel, prinderea ușițelor din fiecare boxă, ca și a parapetilor despărțitori executați din dulapi din beton prefabricat trebuie să fie mult mai rezistenți. Și funcționarea rețelelor de canalizare se impune a fi mai temeinic verificată. Este necesară executarea tuturor lucrărilor de canale și cămine fără întîrzieri, urmînd ca, după terminarea lor, să fie curățate de pămînt și de resturile de materiale de construcție. Aceste „amănunte“, ca și multe altele, dacă nu sînt respectate con-

duc la dificultăți în exploatare, remedierea lor necesitînd lucrări suplimentare, greu de executat după popularea hălelor.

Paralel cu desfășurarea activității de construcție, în această perioadă se pregătesc documentațiile pentru investițiile din anul viitor. Prin întocmirea lor într-un volum cît mai mare în acest an, se creează condițiile realizării integrale, și chiar înainte de termen, a planului de investiții pe anul care urmează.

În 1971 vor continua lucrările începute în anul în curs în complexele de porcine și cele avicole și se vor crea noi capacități în aceste sectoare. De asemenea, se va începe construirea a peste 30 de ferme de vaci de cîte 500 sau 1 000 de capete fiecare și a peste 18 îngrășătorii de tineret taurin, de cîte 5 000 de capete.

Pentru noile investiții, a căror execuție este prevăzută să înceapă în anul viitor, pînă în prezent s-au stabilit amplasamentele, s-au întocmit și difuzat, de către I.S.C.P.A., studiile tehnico-economice directive și sînt în curs de adaptare la teren proiectele directive. Și în această activitate, în stadiile în care s-a ajuns cu pregătirea documentațiilor, se observă mari decalări între județe. Astfel, în timp ce Direcția agricolă județeană Iași s-a îngrijit și are întocmit și avizat, încă din luna august a.c., studiul tehnico-economic pentru extinderea complexului porcine de la Tomești, Direcțiile agricole județene Mehedinți, Maramureș și Vilcea nu au încă definitivat nici amplasamentele noilor investiții.

Printr-o activitate susținută există condiții ca în toate județele țării majoritatea lucrărilor restante să poată fi recuperate pînă la sfîrșitul anului. Este posibil și în același timp necesar, ca toate documentațiile și avizele obiectivelor planificate pentru 1971 să fie definitivat încă din acest an. Numai în acest fel șantierele obiectivelor stabilite își vor putea deschide porțile încă din primele zile ale noului an de care ne apropiem.

Ing. Nicolae MILEA
din Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

Restanțe recuperabile

Este de-acum bine cunoscut faptul că, concentrarea producției în complexe zootehnice sau ferme specializate permite aplicarea tehnologiilor moderne, folosirea eficientă a cadrelor cu pregătire superioară, sporirea producției și productivității muncii, în esență — dezvoltarea și rentabilizarea rapidă a creșterii animalelor.

Pornind de la aceste considerente, în județul Constanța au luat ființă cinci complexe intercooperatiste pentru creșterea și îngrășarea porcilor, în circuit închis.

În complexul de la Castelu, cu o capacitate de 30 000 de capete, s-a și făcut dezinfecția. Alte două complexe — Chirnogeni și Pecineaga — sînt terminate, dar înaintea populării lor va trebui să fie evacuați porcii crescuți aici de cooperativele asociate. În cîteva zile se va face recepția și la complexul de la Negru Vodă.

Cele mai mari rămîneri în urmă le-a înregistrat complexul de la Cobadin. Pentru a cunoaște stadiul actual al investiției și cauzele care l-au obligat pe beneficiar — asociația intercooperatistă de aici — să se situeze pe ultimul loc în acțiunea de populare a complexului cu animale, am întreprins o vizită la fața locului. Interlocutorul nostru, Ion ROMANIȚEANU, contabilul șef al viitorului complex, ne-a adus la cunoștință cîteva din greutățile întîmpinate în realizarea investiției.

O problemă acută și de rezolvare

căreia depinde în momentul de față popularea primelor două hale cu vierii, este neasigurarea alimentării cu apă. Din lipsa unei surse de apă potabilă în apropiere, aceasta este adusă de la o distanță de circa 8,5 km. Distanța mare, precum și schimbarea documentației inițiale, care prevedea ca peste 5,7 km de conductă să fie realizată din azbociment, au făcut să se consume în plus un volum mare de muncă și de timp pentru sudarea țevilor de metal și pentru procurarea lor. În prezent doar pe 4 km conductă este îngropată, iar pe alți 2 km întinsă și sudată. Restul ? Cînd o vor primi de la fabrica de țevi din București.

Evacuarea dejecțiilor și a apelor reziduale este o altă problemă încă nerăzolvată. Stația de epurare nu este terminată. Pînă cînd se va realiza acest lucru se va merge pe o soluție improvizată: dejecțiile se vor strînge în colectoare, din care vor fi apoi vidanjate.

Cu acestea nu se încheie însă șirul restanțelor. Rezervorul de apă are doar săpătura pentru fundație, stația de hidrofoare este neîncepută, la centrala termică abia s-au ridicat pereții. Sînt lucrări care, adăugate la efortul ce trebuie depus pentru terminarea hălelor de gestație și fătare, solicită din partea constructorului o mare concentrare de forță de muncă. La acestea ar mai fi de adăugat pregătirea frontului de lucru pentru perioada de iarnă, care impune închiderea hălei de creștere și a celor trei hale de în-

grășare. Lucru greu de realizat în condițiile existente cînd constructorul, șantierul Negru Vodă al Trustului de construcție locale, lucrează cu jumătate din forța de muncă de care ar avea nevoie în prezent. Chiar și dotarea șantierului, așa cum ne informa Ion TULEI, reprezentantul constructorului, este foarte slabă. Se lucrează în două schimburi, ne relatează interlocutorul, dar randamentul celui care lucrează noaptea este destul de redus din cauza condițiilor de vizibilitate și a intemperțiilor. Și încă un exemplu. Pe șantier se folosește o macara improprie pentru ridicarea grinzilor pentru acoperiș. Este, de altfel, singura care s-a putut închiria de la întreprinderea pentru mecanizare din localitate.

Sînt greutăți la rezolvarea cărora ar trebui solicitate și cele opt cooperative care compun asociația. Pe șantier se simte lipsa a peste 50 de lucrători necalificați, gol care s-ar putea acoperi, în parte, prin participarea brigăzilor de constructori din cooperativele afiliate și prin deplasarea unor lucrători din celelalte șase puncte de lucru ale beneficiarului.

Pentru recuperarea întîrzierii dării în folosință la termenul stabilit a spațiilor de cazare, Direcția agricolă județeană Constanța — așa cum ne-a informat tov. ing. Ștefan MOISE, director adjunct cu problemele de creșterea animalelor — a stabilit ca efectivul de scrofițe repartizat pentru complexul de la Cobadin să fie cazat temporar în alte unități, unde să se organizeze și monta acestuia. Este, după părerea noastră, o măsură care, după caz, ar putea fi practică și în alte situații similare.

S. CONSTANTIN

Utilaje terasiere, de mare capacitate, iau cu asalt noi terenuri ale Stațiilor experimentale agricole Bechet, județul Dolj

Folosirea rațională a pământului impune

ORGANIZAREA TERITORIULUI FIECĂREI UNITĂȚI

Directivile Congresului al X-lea al P.C.R. au pus un accent deosebit pe folosirea responsabilă a pământului, principalul mijloc de producție în agricultură. În ansamblul măsurilor menite să ducă la materializarea acestei importante sarcini, în final la ridicarea producției agricole, un loc primordial îl ocupă organizarea și sistematizarea teritoriului unităților.

Cerințele unei agriculturi moderne, în plină dezvoltare, impun ca această măsură să fie extinsă la nivelul fiecărei unități de producție. În scopul amintit, potrivit programului elaborat de M.A.S. urmează să se întocmească lucrări de organizare a teritoriului, în anii următori, în fiecare cooperativă agricolă, pornindu-se la acțiune chiar din toamna aceasta.

Ce s-a întreprins și se va întreprinde în această direcție? La întrebare ne răspunde **ing. Nicolae POPESCU** director general al Direcției generale de fond financiar și cadastru, din M.A.S.

— Este adevărat că și în anii trecuți au fost întocmite și aplicate, în unele unități, proiecte de organizare a teritoriului. Acum însă, avem de-a face cu un program de acțiune, eșalonat pe o perioadă determinată de timp, cu obiective bine precizate pe fiecare județ în parte. Începând din acest an se vor întocmi în fiecare cooperativă agricolă lucrările de organizare a teritoriului, astfel ca până la sfârșitul lui 1973 ele să fie terminate în toate unitățile. Lucrările respective vor trebui să rezolve: stabilirea și dimensionarea categoriilor de folosință agricolă cele mai raționale, în funcție de condițiile naturale și de prevederile schiței de profilare a producției agricole și proiectului planului de dezvoltare pe perioada 1971-1975, existente în fiecare unitate; de asemenea, se vor determina măsurile și lucrările agrotehnice pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului, mai ales pe terenurile arabile.

Pentru a se putea concretiza cât mai repede aceste acțiuni s-a trecut în fiecare județ la desemnarea așa numitelor „unități pilot” — cîte o fermă de stat și cooperativă agricolă — unde se vor efectua și aplica, cu prioritate, proiecte model de organizare a teritoriului. În prezent, majoritatea forțelor

tehnice ale oficiilor județene de cadastru, proiectare și gospodărire a apelor sînt îndreptate spre aceste „unități pilot”.

Începînd din trimestrul al IV-lea al anului acesta se vor verifica, la nivel de județ, toate proiectele de organizare a teritoriului întocmite în anii anteriori, luîndu-se măsuri pentru aplicarea lor în practică, potrivit noilor instrucțiuni; acolo unde va fi cazul proiectele vor fi adaptate condițiilor actuale. Acum, în campania de toamnă, specialiștii de la direcțiile agricole și O.C.P.G.A.

cat, proiectele de organizare rezolvînd numai acele probleme strict legate de buna gospodărire a pământului. Este vorba, în ansamblu, de restructurarea categoriilor de folosință, potrivit condițiilor naturale și sarcinilor economice, asigurarea unor condiții optime pentru extinderea mecanizării, amplasarea corespunzătoare a drumurilor etc.

Revin asupra necesității cuprinderii în proiectele respective a ansamblului de măsuri privind prevenirea și combaterea eroziunii solului, fenomen

lectele de organizare a teritoriului?

— În primul rînd stabilirea și amplasarea corespunzătoare a categoriilor de folosință, ținînd seama de condițiile locale, de cerințele economice. Un obiectiv precis este evitarea risipei de teren, punîndu-se accent pe mărirea suprafețelor arabile, pe orice cale: desființarea unor drumuri de prisos, defrișarea unor pîlcuri de arborete care nu au rol de protecție a solului și nici altă destinație, defrișarea unor petice

● UN AMPLU PROGRAM LA REALIZAREA CĂRUIA S-A PORNIT DIN ACEASTĂ TOAMNĂ ● OBIECTIVE URGENTE ALE O.C.P.G.A. ● RISIPA DE TEREN, EVITATA

sînt datori să sprijine unitățile în aplicarea măsurilor de conservare și folosire rațională a terenurilor; mă refer îndeosebi la cele arabile în pantă, supuse pericolului eroziunii, unde se cer introduse chiar de pe acum o serie de măsuri cum sînt: pregătirea solului, efectuarea semănatului și celorlalte lucrări, paralel cu curbele de nivel, aplicarea sistemului de culturi în fișii sau cu benzi înierbate, nivelarea suprafețelor și executarea agrotehnice și altele.

— Ați amintit de proiecte de organizare a teritoriului efectuate în anii anteriori. Constatările de pe teren arată însă că ele n-au fost peste tot valorificate.

— Este adevărat. Astfel de lucrări au fost începute cu mulți ani în urmă, chiar de la încheierea cooperativizării agriculturii, vizînd unități agricole din Dobrogea, Bărăgan, sudul Olteniei și alte părți ale țării. Din păcate însă o parte din aceste proiecte — în care s-a investit multă muncă și un apreciabil consum de inteligență — au fost uitate prin sare. Trebuie să spunem însă că în acea perioadă conținutul proiectelor, ținîndu-se seama de condițiile concrete, de potențialul unităților, era mult mai amplu prevăzînd, pe lângă măsurile de folosire rațională a pământului și unele legate de dezvoltarea producției, chiar indicații agrotehnice, zootehnice etc. Acum procedeul de lucru este mai puțin încăr-

care se manifestă astăzi pe milioane de hectare.

Am vorbit despre faptul că și în anii anteriori au fost efectuate unele proiecte de organizare a teritoriului dar că ele nu au fost peste tot materializate. În județele Constanța, Teleorman, Dolj, Galați, Brăila și altele, aproape toate cooperativele agricole au introdus în practică prevederile proiectelor de organizare, amplasînd mai bine categoriile de folosință, ceea ce s-a răsfrînt în bine asupra rezultatelor economice. Dimpotrivă, în județele Timiș, Cluj, Vrancea, Neamț, Bacău, există cooperative dezvoltate, dar care n-au aplicat nici pînă astăzi măsurile de organizare a teritoriului; ca urmare, în unele cooperative agricole din aceste părți ale țării pot fi văzute și acum drumuri fără rost, pîlcuri de arborete nefolositoare sau plantații în declin, rău amplasate, care împiedică lucrările agricole și „consumă” din terenul arabil, deși pentru unitățile respective fuseseră întocmite proiecte de organizare a teritoriului cu mulți ani în urmă. Apreciez că aceste aspecte contrastante se datoresc în mare măsură atenției diferite cu care a fost privită, în ultimă instanță, utilizarea patrimoniului financiar de către organele agricole locale și mai ales de conducerile cooperativele agricole, de specialiștii acestor unități.

— Ce obiective trebuie să stea în această perioadă în atenția celor ce întocmesc pro-

Există încă în anumite locuri tendința de a se planta vii și pomi pe terenurile apte pentru cultura plantelor de cîmp. Astfel, direcțiile agricole județene Olt, Vrancea și Prahova, de exemplu, pe baza propunerilor făcute de cooperativele agricole, ne-au solicitat aprobare pentru înființarea de plantații viticole pe suprafețe arabile; astfel de tendințe care nu pot să ducă decît la diminuarea suprafeței de teren arabil trebuie părăsite cît mai grabnic. Să nu se înțeleagă însă că plantațiile de vii și pomi trebuie de-acum înființate pe terenuri improprie acestora; totul este să se mențină un echilibru stabil, astfel încît să se asigure o folosință rațională a tuturor suprafețelor și condiții optime de dezvoltare fiecărei culturi.

Revin la ideea că în punerea în practică a măsurilor de organizare a teritoriului inginerii din cooperativele agricole trebuie să conlucreze strîns cu proiectanții O.C.P.G.A. și ceilalți specialiști, pe tot parcursul întocmirii documentației; în felul acesta ei vor putea cunoaște și aplica mai bine complexul de măsuri stabilit, urmărind ca executarea fiecărei lucrări să se facă conform parametrilor prevăzuți. Spre a asigura o folosință rațională a terenurilor este nevoie să se țină seamă că proiectele respective prevăd măsuri și lucrări care se vor aplica în timp, în decursul mai multor ani, și deci se impune ca urmărirea lor să fie făcută în mod permanent, în fiecare companie agricolă.

Aș aminti, în încheiere, necesitatea ca în cadrul organizării teritoriului să se acorde mai multă atenție corelării lucrărilor respective cu cele de îmbunătățiri funciare, îndeosebi de irigații. Se știe că în tot mai multe colțuri ale țării apar noi șantiere de irigații menite să sporească rodnicia pământului. Uneori însă, în execuția lucrărilor respective nu se ține seama de o serie de măsuri de care depinde utilizarea optimă a întregului perimetru ameliorat. Așa s-a întîmplat, bunăoară, la sistemul Mircea Vodă, din cadrul complexului de irigații Carasu, unde nu s-a asigurat o rețea corespunzătoare de căi de acces; pe de altă parte au rămas, în unele locuri, pîlcuri de arborete nedefrișate, care împiedică activitatea tractoarelor și mașinilor agricole; din cauză că drumurile n-au fost tratate și consolidate în sistemul amintit unii beneficiari și-au croit, pe lângă canale, adevărate „șosele”, scoțîndu-se astfel din circuitul agricol suprafețe însemnate de terenuri fertile. Coordonarea acțiunilor de îmbunătățiri funciare cu cele de organizare a teritoriului trebuie să urmărească același țel final: conservarea și gospodărirea cît mai chibzuită a patrimoniului financiar.

Ing. F. NICOLAE

Academia de științe agricole și silvice Institutul de studii și cercetări pedologice

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a unui post de cercetător științific în specialitatea pedologie.

Cererile de înscriere vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului, la sediul institutului, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetare din Republica Socialistă România, publicat în extras în Buletinul Oficial, partea a III-a nr. 4 din 8 ianuarie 1968.

Concursul se va ține la sediul institutului, B-dul Mărăști nr. 61, la 30 de zile de la data publicării.

Informații suplimentare privind condițiile de admitere și alte date se pot obține la sediul institutului.

OBIECTIVE MAJORE ALE SILVICULTORILOR

Intensificarea gospodăririi fondului forestier și creșterea eficienței economice

În zilele de 9 și 10 octombrie a.c. s-au desfășurat la Piatra-Neamț lucrările ședinței de lucru cu cadre de conducere și specialiști din unitățile de producție aflate în subordinea Departamentului silviculturii. La această manifestare, la care au participat tov. Ștefan Boboș, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Neamț al P.C.R., ing. Filip Tomulescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, directori, ingineri șefi și contabili șefi din toate inspectoratele silvice

Fondul forestier constituie o bogăție deosebită însemnată economică și socială. Datorită atenției susținute pe care partidul și statul nostru au acordat-o și o acordă acestei importante ramuri a economiei naționale au fost înregistrate progrese remarcabile în gospodărirea pădurilor, potrivit cerințelor construcției socialiste în țara noastră.

Priceperea și hărnicia întregului corp de silvicultori s-au concretizat, an de an, în rezultate superioare, preliminându-se realizarea și depășirea principalilor indicatori ai planului cincinal 1966—1970; merită, relevant faptul că sarcina la lucrările de împăduriri a fost realizată înainte de termen, încă de la 1 iulie anul curent.

Fără să adîncească aspectele legate de rezultatele pozitive obținute pînă acum în silvicultură, lucrările recente ședințe s-au axat pe măsurile și direcțiile ce trebuie urmate pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate acestei ramuri a economiei naționale de Congresul al X-lea al P.C.R., pentru realizarea indicatorilor cantitativi, calitativi și valorici ai viitorului plan cincinal (1971-1975).

LEMN MAI MULT, CU ÎNSUȘIRI SUPERIOARE

Participanții la dezbateri au fost în unanimitate de părere că premisa esențială a activității în silvicultură o constituie apărarea, conservarea și dezvoltarea fondului forestier. S-a subliniat că apărarea fondului forestier nu trebuie să conste doar în lupta împotriva răufăcătorilor. Avem aici de-a face cu o acțiune mult mai complexă și mai amplă, vizînd urmărirea respectării cu maximă strictețe a regulilor de bună gospodărire, de rațională folosire a resurselor forestiere, înlăturarea oricăror surse de incompetență, neglijență, abuzuri sau interese străine de scopul urmărit. În ceea ce privește conservarea fondului forestier, lucrările ședinței au apreciat că într-o serie de județe se mai întîlnesc deficiențe care au repercusiuni din cele mai grave asupra integrității patrimoniului silvic. „În referatul supus dezbaterilor ședinței, a relatat în cuvîntul său ing. Dumitru DRĂGULINESCU, directorul inspectoratului silvic Buzău, s-a amintit că, în județul nostru, au fost acordate cu relativă ușurință avize pentru scoaterea de suprafețe din fondul forestier. Este adevărat. Am auzit cu toții că astfel de cazuri s-au semnalat și în județele Ialomița, Maramureș, Prahova, Suceava, Neamț, Gorj și Vrancea. Altelei s-a dat consimțămîntul de ocupare a unor terenuri din fondul forestier înaintea obținerii aprobărilor legale“.

Concluziile ședinței de lucru au apreciat că astfel de situații vor trebui evitate pe viitor, conducerile inspectoratelor acordînd cu mai mult discernămint avizele respective, și exercitînd un rol mai activ în studierea și soluționarea adecvată a fiecărei situații ivite.

O mare parte din dezbateri a fost canalizată — cum era și firesc — spre dezvoltarea în continuare a fondului forestier. Părerea unanimă a fost că în viitor accentul va trebui pus, în dezvoltarea patrimoniului forestier, pe o „silvicultură funcțională“, imbinîndu-se într-un mod cît mai armonios cerințele producției de lemn cu funcțiile de protecție fizică și socială exercitate de păduri. S-a relevat necesitatea utilizării mai intensive în viitor a tuturor terenurilor. Vorbînd despre experiența dobîndită în această privință, ing.

județene, ingineri șefi de ocoale silvice, oameni de știință din cercetare și proiectare, cadre didactice, reprezentanți ai Băncii Agricole, A.G.V.P.S. și ai altor întreprinderi și instituții, au fost dezbătute măsurile privind intensificarea gospodăririi fondului forestier și creșterea eficienței silviculturii în perioada 1971—1975. Redăm, în cele ce urmează, concluziile desprinse din dezbaterile ședinței de lucru.

Alexandru MARCU, șeful ocolului silvic Toplița, și-a exprimat părerea că ocuparea cu vegetație forestieră a fiecărui teren apt pentru împădurire și introducerea pe scară largă a unor măsuri menite să ducă la folosirea completă și rațională a capacității de producție a fondului forestier existent constituie obiective de o stringentă actualitate. Pentru îndeplinirea acestor deziderate — au arătat în cuvîntul lor și alți vorbitori — este necesar ca specialiștii din producție să acorde atenție sporită respectării unui complex de măsuri din care fac parte: mai buna amplasare și punere în valoare a masei lemnoase, uniformizarea suprașolicităților pe cît mai multe unități de producție etc.

UN IMPERATIV ACTUAL — ARMONIZAREA FUNCȚIILOR COMPLEXE ALE PĂDURII

Am amintit faptul că participanții la lucrările recente ședințe au insistat — ținînd seama de calamitățile naturale din anul acesta — pe necesitatea întăririi funcției de protecție a pădurilor, avîndu-se în vedere rolul lor important în stabilirea echilibrului hidrologic și biologic în natură. „Apreciez — a afirmat în cuvîntul său ing. Aurel DIACONU, directorul Inspectoratului silvic Vrancea, că noi, silvicultorii, putem și trebuie să contribuim cu toate puterile la realizarea prevederilor Programului național privind gospodărirea rațională a apelor țării și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Și la noi în județ pădurea și-a demonstrat rolul ei deosebit în protecția terenurilor și a diferitelor obiective, cu prilejul inundațiilor. Mă refer îndeosebi la împădurirea terenurilor puternic erodate, înalte pentru agricultură, combinată cu lucrări de artă destinate stingerii torențelor. Părerea mea este că în viitorul cincinal va trebui intensificată valorificarea unor astfel de terenuri, în colaborare cu agronomii, aceasta constituînd o cale eficientă de conservare a solului, de micșorare a efectelor produse de calamitățile naturale.“

Despre unele măsuri similare, menite să contribuie la întărirea rolului pe care trebuie să-l joace pădurea în apărarea contra inundațiilor au amintit, în discuții, și ing. Paraschiv NEDEA, șeful Ocolului silvic Giurgiu, Ștefan IVĂNESCU, directorul Inspectoratului silvic Ilfov și alții. În concluzie, s-a apreciat că în activitatea de viitor a silvicultorilor trebuie să-și facă tot mai mult loc con-

cepția potrivit căreia pădurea va trebui astfel gospodărită, prin tratamente adecvate, încît rolul ei de producție să se imbine mai organic cu funcțiile ei hidrologice, antierozionale, de agrement și turism.

Experiența și practica au demonstrat că în ceea ce privește împăduririle ce vor fi efectuate în 1971-1975, o cale sigură de intensificare a gospodăririi patrimoniului forestier și a eficienței acestuia va trebui să constituie extinderea speciilor de rășinoase, corespunzător condițiilor staționale. „În cadrul unității noastre, a spus ing. Constantin SAFTA, șeful Ocolului silvic Șuici, județul Argeș, am împădurit, între anii 1960-1970, 2 660 de hectare, din care rășinoasele ocupă în prezent 77%. Am trecut cu succes la extinderea cu prioritate a molidului în subzona fagului; intenționăm să dăm în anii ce vin atenție mai mare bradului, precum și lăricelului, acesta din urmă amplasîndu-l în partea superioară a versanților“.

O experiență asemănătoare poate fi întîlnită în multe unități silvice din alte județe; rămîne ca ea să fie generalizată în măsură mai mare. S-a apreciat că în extinderea rășinoaselor este potrivit să se meargă cu mai mult curaj pe linia depășirii arealului natural, în limitele stabilite de cercetarea științifică și experiența locală. De asemenea, în următorul cincinal vor lua amploare și lucrările de refacere și substituție a arboretelor slab productive, pentru succesul acțiunii impunîndu-se rezolvarea cu mai multă fermitate a problemelor privind punerea în valoare, exploatarea și valorificarea materialului lemnos, asigurarea utilajelor necesare etc. În crearea culturilor silvice speciale, pentru lemn destinat producerii celulozei (pînă în 1975 urmează să se înființeze cel puțin 100 000 ha cu astfel de plantații) vor trebui aplicate tehnologii intensive. În sfîrșit, o altă acțiune importantă o constituie împădurirea terenurilor degradate și corectarea formațiunilor torențiale.

PRODUSELE ACCESORII, VÎNĂTOAREA ȘI PESCUITUL POT ADUCE VENITURI SPORITE

Se știe că pădurile oferă, pe lîngă lemn, o serie de produse accesorii, precum și condiții din cele mai optime pentru dezvoltarea vînației și pescuitului. Participanții la lucrările

ședinței au arătat că aceste compartimente de activitate pot contribui, printr-o mai bună gospodărire, la creșterea eficienței silviculturii, în ansamblu. „În decursul anilor — a arătat ing. Teodor ȘERB, directorul Inspectoratului silvic Argeș — am căutat să lărgim pe cît posibil gama de produse accesorii pe care ni le oferă pădurea. În ultima vreme am valorificat o mare parte din fructele de pădure în stare proaspătă, ceea ce ne-a adus venituri sporite. De asemenea, dezvoltăm în continuare producția de împletituri din răchită“.

Potrivit concluziilor desprinse din ședința de lucru s-a apreciat că astfel de inițiative trebuie să-și găsească loc în cît mai multe unități de producție; se impune recoltarea integrală a produselor din flora spontană, în care sîc personalul de teren trebuie să joace un rol efectiv în toate etapele procesului de producție și valorificare. De asemenea, vor trebui valorificate la export sortimente care aduc un aport valutar maxim, modernizate bazele de prelucrare materială a produselor și lărgită aria de producție, din flora spontană, prin culturi dirijate.

Și în domeniul vînației și salmoniculturii există încă serioase rezerve de sporire a eficienței economice. În centrul preocupării viitoare a inspectoratelor silvice și a ocoalelor trebuie să stea rentabilizarea acestor două activități, intensificarea acțiunii de colonizare și repopulare, exploatarea completă a capacităților existente în fazanerie, păstrăvărie și creșcătorii, valorificarea în mai mare măsură la export a produselor vînațorești, mai cu seamă a vînatului viu etc. Un loc important în preocuparea unităților trebuie să-l ocupe, în viitor, preîntîmpinarea pagubeilor pricinuite arboretelor de vînat în zîmă dezvoltare.

În discuțiile purtate cu prilejul recente ședințe de lucru s-au făcut dese referiri la activitatea de cercetare științifică, la aportul pe care îl aduce I.C.S.P.S. S-a apreciat că institutul trebuie să valorifice mai complet și pe scară mai largă, în folosul nemijlocit al unităților de producție, potențialul științific și uman de care dispun. Cu acest prilej s-au făcut și propuneri cum ar fi de exemplu, înființarea unor ocoale „pilot“ în care să se aplice pe larg cercerile științei, lărgirea activității de selecție la molid, fag și alte specii forestiere valoroase etc., de care va trebui să se țină seama în viitor. Folosind la maximum avantajele oferite de actuala formă de cercetare, pe programe concrete, bazată pe sistemul contractual, I.C.S.P.S. poate și trebuie să-și aducă o contribuție de seamă la grăbirea progresului tehnic în silvicultură, la intensificarea gospodăririi pădurilor,

În realizarea sarcinilor din silvicultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate ale economiei naționale, cadrele, oamenii, au în cele din urmă cuvîntul hotărîtor. Se simte cu tărie nevoia intensificării pregătirii cadrelor de specialiști; cu prilejul dezbaterilor ședinței de lucru două aspecte mai principale au reținut atenția în această privință; este vorba de pregătirea profesională a pădurarilor, pe de o parte, și de reciclarea tuturor categoriilor de personal tehnico-ingineresc și economic.

lemnos sint cîteva din căile de acțiune.

Și în domeniul produselor accesorii experiența unor inspectorate silvice și ocoale arată că există rezerve pentru creșterea veniturilor prin diversificarea producției și valorificarea ei la prețuri mai avantajoase. De asemenea, în domeniul vînației și pescuitului faptele demonstrează că acolo unde fondurile cinegetice și piscicole sînt chibzuit gospodărite, antrenîndu-se în mai mare măsură vînații străini, veniturile realizate s-au mărit considerabil.

În prezent, una din principalele sarcini care stau în fața unităților de producție este îndeplinirea indicatorilor de plan pe anul în curs. Realizarea lor, punerea unei baze temeinice ansamblului de măsuri prevăzute pentru viitorul cincinal, depinde, în ultimă instanță, de activitatea întregului corp de silvicultori, începînd de la brigadier și pînă la conducerea fiecărui inspectorat. Dovedind inițiativă și operativitate în activitatea lor, înlăturînd radical unele tendințe negative de „funcționarizare“ a inginerilor, care s-a mai manifestat în unele locuri, conducerile unităților silvice vor putea contribui efectiv la gospodărirea mai rațională a fondului forestier, la creșterea eficienței silviculturii.

Ing. Nicolae FLORIAN

ANCHETĂ ECONOMICĂ

CE FACEȚI PENTRU RENTABILIZAREA I. A. S. ?

Sînt bine cunoscute rezultatele economice pozitive dobîndite de I.A.S., ca urmare a reorganizării agriculturii de stat. Fără a le diminua importanța de ansamblu, trebuie spus însă că mai sînt ferme și chiar întreprinderi care lucrează cu pierderi. Analiza modului în care se desfășoară acțiunea de rentabilizare în aceste întreprinderi, relevă că există totuși importante rezerve la valorificarea cărora buna organizare a producției și simțul gospodăresc ar putea aduce o contribuție însemnată.

Urmărind să desprindem și să subliniem care sînt factorii și căile de realizare a acestui deziderat vom prezenta cititorilor revistei cîteva anchete economice realizate în întreprinderi din mai multe județe. Invităm totodată și pe alți conducători de întreprinderi sau ferme să-și spună punctul de vedere, prin intermediul acestei rubrici, referitor la acțiunile întreprinse pentru ca în final activitatea pe care o desfășoară să fie rentabilă.

În acest număr prezentăm concluziile anchetei noastre efectuate la I.A.S. Dorobanțu, județul Constanța.

În timpul vizitei întreprinse la I.A.S. Dorobanțu — întreprindere compusă din 9 ferme cerealiere (cărora le-au fost afectate 15 000 ha de teren, din care 10 000 ha sînt ocupate cu cereale păioase, iar restul cu plante prășitoare), o fermă mixtă (viti-pomicolă) și trei zootehnice — am analizat atît cauzele care au determinat nerealizarea indicatorilor de plan, cît și măsurile menite să aducă o schimbare radicală a situației economice, în vederea rentabilizării întreprinderii. Planificată cu un beneficiu de 10 461 000 lei, întreprinderea și-a încheiat activitatea pe 1969 cu o pierdere de 692 000 lei, ca urmare a realizării veniturilor planificate numai în proporție de 84 la sută și a depășirii cheltuielilor cu 1 la sută față de plan. Cauza acestei nerealizări a fost atribuită, de către conducerea I.A.S., în exclusivitate pe seama secetei din primăvară și vara anului trecut. Producția medie scăzută de grâu, cu circa 1 000 kg la ha mai mică decît sarcina planificată a dus la nelivrarea la fondul de stat a peste 9 000 de tone. Numai acest lucru a diminuat cu peste 8 117 000 beneficiul planificat.

Rentabilitatea întreprinderii, prevăzută prin plan, urma să se facă pe seama fermelor cultivatoare de cereale care, în final, după ce trebuiau să acopere pierderile din sectorul zootehnic, urmau să asigure beneficiul amintit. Neîndeplinirea planului de venituri în aceste ferme — dintre care amintim ferma nr. 12 cu circa 1 436 mii lei, ferma nr. 3 cu 1 245 mii lei și ferma nr. 2 cu 1 161 mii lei — precum și depășirea cheltuielilor în fermele zootehnice, în special în cea de la Dorobanțu, au făcut ca la sfîrșitul anului trecut situația economică să fie alta decît cea scontată.

L-am rugat pe ing. Emil VASILE, tehnologul șef al întreprinderii, să ne spună ce s-a întreprins pînă în prezent și ce măsuri sînt preconizate a se lua în continuare astfel ca, la sfîrșitul acestui an, activitatea desfășurată de întreprindere să fie eficientă ?

„Redresarea sectorului zootehnic, prin dezvoltarea bazei furajere — asigurată de irigarea întregii suprafețe cultivate cu plante de nutreț, organizarea lucrerilor și culturilor duble — este o primă etapă în acțiunea de rentabilizare a acestui sector. O alta o constituie îmbunătățirea raselor, prin selecția treptată și, în sfîrșit, a treia etapă — crearea unor condiții optime de cazare a animalelor, acțiune începută încă de anul trecut și finalizată în prima parte a acestui an prin darea în funcțiune a încă două grajduri. În sectorul vegetal, caracteristică este schimbarea structurii culturilor, ca urmare a irigației a circa 10 000 ha. Dacă pînă în anul trecut cerealele păioase ocupau 70 la sută din suprafață, în acest an, ponderea o dețin plantele prășitoare, în cadrul cărora porumbul reprezintă aproape 80 la sută. Cunoșcînd că suprafața de care dispunem este bîntuită de secetă, irigația unei suprafețe atît de mari constituie o etapă cîștigată în acțiunea de realizare a unor producții mari și constante. Amenajarea terenului ridică însă probleme serioase legate de exploatarea sistemului, pregătirea cadrelor și chiar lipsa de forță mecanică necesară noii tehnologii. Iată un exemplu. La începutul semănatului porumbului dispuneam doar de 16 semănători, abia pe parcurs am mai primit 18 prin redistribuire din alte județe. Situația rămîne aceeași și pentru campania de recoltat”.

„Problema numărului unu, intervine în discuție ing. Mircea CARAMAN, șeful sectorului de hidroameliorații, este cea a exploatarei corecte a suprafeței ce urmează să o irigăm. În acest scop, măsurile luate de consiliul de administrație, cu concursul direct al tehnologului șef, au o deosebită însemnătate. Asimilarea din mers a noii tehnologii de producție — a culturilor irigate — cer luarea unor măsuri concrete și operative și, totodată, o mare putere de discernămint în darea deciziilor”.

Pornind de la liniile directoare la nivel de I.A.S. am dorit să cunoaștem ce se întreprinde în mod concret în fermele de producție. Prima vizită am făcut-o la ferma nr. 6 — Dorobanțu cu profil zootehnic, care anul trecut a înregistrat cea mai mare nerealizare de venituri (circa 3 707 mii lei) și depășirea cheltuielilor planificate.

„Sînt de curînd șeful acestei ferme, ne spune dr. Gheorghe ARISTIDE, medic veterinar. Mai precis, din noiembrie anul trecut. Intervalul scurt nu mi-a permis să întreprind acțiuni prea ample, iar efortul depus pentru îmbunătățirea activității în ultimele două luni ale anului trecut nu a putut influen-

ța rezultatele celor zece luni anterioare. Anul acesta, principala direcție în care am acționat mai energic este cea a asigurării unei baze furajere proprii. Avem întreaga suprafață irigată, fapt ce ne va permite să obținem producții superioare în comparație cu cele realizate pînă în prezent. De pildă, față de 273 tone de lucernă masă-verde realizate anul trecut, realizăm 9 000 tone în acest an; producția de porumb-siloz este de peste 3 ori mai mare ca cea realizată în 1969. Pregătirea producțiilor viitoare s-a făcut printr-o fertilizare adecvată a terenului, precum și prin aplicarea la timp a lucrărilor de întreținere. Lotizarea animalelor, furajarea diferențiată în funcție de potențialul lor biologic, precum și permanentizarea forței de muncă vor mări cantitatea și vor îmbunătăți calitatea producției realizate. Măsurile amintite, care în viitor se vor concretiza și mai mult, ne-au permis să obținem, în primele 9 luni ale acestui an, o producție medie de lapte mult superioară celei realizate în aceeași perioadă a anului trecut. Mortalitatea s-a redus substanțial; la viței, de exemplu, ea este la jumătate față de anul trecut”.

Ferma nr. 1, a cărei suprafață de teren este amenajată pentru irigat în întregime, și-a schimbat, în acest an, profilul de producție. Porumbul, soia și floarea-soarelui au luat locul păioaselor. În aceste condiții, accentul nu se pune pe înlăturarea unor deficiențe anterioare, ci pe asimilarea în timp scurt a noii tehnologii. Cum se realizează aceasta ne-a spus ing. Ion BINDER, șeful fermei:

„Acord o atenție deosebită, începînd cu executarea lucrărilor de însemnănt și administrarea îngrășămintelor și conținînd cu lucrările de întreținere și recoltare, sperăm să depășim producțiile planificate. Producția medie de porumb, de exemplu, va fi de peste 5 500 kg de boabe la hectar. Avem însă și soie după care am recoltat, în medie, 11 000 kg de porumb știuleți”.

Concluzia ce se desprinde din afirmațiile făcute este că, spre deosebire de perioadele anterioare, în acest an problema rentabilizării a devenit preocuparea centrală a tuturor fermelor.

„Cu toate greutățile semnalate, greutăți inerente schimbării structurii și tehnologiei de producție, conchide Constantin PĂTRĂȘCU, economistul șef al I.A.S. Dorobanțu, întregul nostru colectiv se străduiește să sporească eficiența producției. În acest scop, consiliul de administrație, împreună cu comitetul sindicatului, analizează cu mult simț de răspundere fiecare cheltuială în parte. De asemenea, vom depune eforturi susținute pentru ca producțiile prevăzute în plan să se realizeze, pentru ca, în final, să depășim beneficiul planificat de 6,8 milioane lei. Realizările din cele 3 trimestre ale acestui an — perioadă în care planul de venituri a fost îndeplinit, iar cheltuielile au fost reduse cu peste 9 milioane de lei — sînt o garanție a celor afirmate”.

Vom fi bucuroși ca, în viitorul articol pe care ne propunem să-l scriem despre această întreprindere, în primăvară, să însemnăm ca realitate prezumțiile actuale ale economistului șef de la I.A.S. Dorobanțu.

C. STĂNESCU

GHID TEHNIC

O NOUĂ COSITOARE PENTRU FURAJE

De curînd au fost terminate experimentările în condiții de producție a unei noi cositori pentru recoltatul plantelor furajere. Cositoarea rotativă, care urmează să fie fabricată în serie, este destinată recoltării ierburilor de pe pajiștile naturale sau cultivate, pe șum și a plantelor furajere cu producții mari (leguminoase, borcaguri, graminee verzi etc).

Mașina (vezi fotografia) este formată din patru tamburi, pe care sînt montate cuțitele de tăiere — cite două pentru fiecare tambur. Cositoarea este purtată pe tractorul de 40 CP și are următoarele ansamble: cadrul de fixare la tractor, cadrul mobil cu tamburi, o transmisie de curele trapezoidale și grupurile conice

pentru transmiterea mișcării la fiecare tambur cu cuțite.

Dintre caracteristicile sale tehnice menționăm: lățimea de lucru — 1,6 m; turația tamburilor — 300 rot/min; viteza de lucru — 4—12 km/h; greutatea — 360 kg.

Cositoarea a fost încercată în condiții de producție, realizînd următorii indici de lucru: înălțimea de tăiere — 4-6 cm; productivitatea — 9-12 ha/zi.

Mașina prezintă avantajul că acționează fără infundări, indiferent de producția la hectar sau gradul de culcare a plantelor, și poate lucra cu productivitate mare pe pante accesibile tractorului. Considerăm că ea dă o rezolvare la nivelul cerințelor în ceea ce privește

te cositul ierburilor pe pajiștile naturale sau cultivate, precum și al plantelor furajere cu producții mari (30-40 t/ha).

Prin faptul că materialul cosit este lăsat în două brazde înguste, se asigură o uscarea uniformă și rapidă a finului pe cîmp.

Din punct de vedere al exploatarei, se recomandă folosirea acestei mașini pe

terenurile bine nivelate, fără obstacole sau pietre, în scopul evitării deteriorării sale sau accidentelor. Transmisia cardanică de la tractor la cositoare se impune să fie bine protejată cu o apărătoare, spre a nu prezenta pericol pentru tractorist.

Ing. P. MANIȘOR
I.C.M.A.

Carnet de protecția muncii

Din nou despre C.T.-2 R.

Cu cîteva numere în urmă a trăgeam atenția, în cadrul rubricii noastre, asupra pericolului pe care îl prezintă intervenția incorectă, cu mașina în funcțiune, la organele active ale combinei de recoltat porumb CT-2 R, indicînd și unele detalii tehnice cu privire la modul de remediere a diferitelor situații, în condiții de deplină respectare a regulilor de protecția muncii. La rîndul său, resortul de specialitate din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a trimis tuturor unităților instrucțiuni precise referitoare la măsurile de protecție a muncii ce trebuie luate în timpul lucrului cu combina respectivă.

Iată însă că, în ultima vreme, numărul accidentelor de muncă, soldate cu invaliditate, provocate ca urmare a intervenției necorecte la combina C.T.-2 R este totuși destul de mare. Și aceasta, trebuie spus, în condițiile în care în unitățile agricole au fost luate, în general, măsuri privind instruirea temeinică a mecanizatorilor.

Atrage atenția în mod deosebit un caz petrecut la I.A.S. Udvinis, județul Arad. Deși în ziua de 7 octombrie, la o examinare făcută de cadre competente ale forurilor superioare de protecție a muncii, tractoristul Ion Purtaș s-a dovedit a cunoaște foarte bine prevederile normativelor referitoare la protecția muncii în timpul lucrului cu combina C.T.-2 R, a doua zi, neglijînd tocmai aceste reguli, pe care teoretic le știa perfect, a suferit un accident, cauzat de intervenția la valțurile din camera de detașare a combinei, în timp ce mașina era în funcțiune. În accidentul respectiv, tractoristul și-a pierdut mina stîngă.

În condițiile asemănătoare s-au accidentat în ultima vreme, amputîndu-li-se, de asemenea, cite o mină, tractoriștii Stan Stoian, de la I.A.S. Belciugatele, județul Ilfov, Dinu Maxim, de la I.A.S. Motăței, județul Dolj și Petre Petruș de la I.A.S. Roșiori de Vede, județul Teleorman.

Cum recoltatul promubului este o lucrare încă în curs de desfășurare, ne adresăm din nou mecanizatorilor, ca și conducătorii secțiilor de mecanizare și ale fermelor agricole, cu îndemnul de a respecta cu strictețe prevederile regulamentare de protecție a muncii în timpul lucrului cu combina C.T.-2 R. Să nu se uite că orice neglijență, orice intervenție incorectă la mașină pot da naștere la grave accidente.

În principal trebuie să se rețină că, în cazul infundării valțurilor de detașare și a tocătoarelor, este absolut obligatoriu ca mecanizatorul, înainte de a coborî de pe tractor pentru a efectua desfundarea, să decupleze priza de putere și să oprească motorul. Cînd trebuie desfundate valțurile de detașare, se va avea grijă să se blocheze întinzătoarele lanțurilor de transport al tulpinelor, prin rotirea camelor care fixează suportii acestora; camele vor fi puse în poziția „deblocat”, asigurîndu-se din nou cu piulițe flutur, se va cupla priza sincronă și se va manevra tractorul înapoi pînă cînd plantele vor fi evacuate din combină; se va debloca apoi axa întinzătoarelor, prin rotirea camelor în poziție neutră, și se va asigura cu piulițe flutur. Atunci cînd este nevoie să fie desfundate tocătoarele, pe lîngă decuplarea prizei de putere a tractorului și oprirea motorului, măsuri pe care le-am mai amintit, va trebui ca mecanizatorul să constate, din afară, oprirea definitivă a rotirii tobelor de tocere, după care se vor efectua următoarele operațiuni: se rabate ușa laterală a conductei de refulare a materialului tocat, se scoate capacul inferior, pentru a admite accesul la tocătoare și se execută desfundarea cu ajutorul unei șirme groase cu virful îndoit. Interzicerea demontării tubulaturii de evacuare a materialului tocat, montarea pe combină a tuturor apărătoarelor și dispozitivelor de protecție și asigurarea unei stări tehnice corespunzătoare a acestora sînt, de asemenea, importante măsuri și reguli de urmat.

O CERINȚĂ ESENȚIALĂ A MUNCII SINDICALE:

Prezența activă a organizatorului de grupă în viața colectivului

Sindicatul de la întreprinderea agricolă de stat Urziceni, județul Ilfov, dispune de peste 100 de activiști obștești, dintre care 12 organizatori de grupă. O adevărată forță capabilă să întreprindă multiple acțiuni de mobilizare a tuturor salariaților la organizarea și conducerea producției, în scopul îndeplinirii întocmai a sarcinilor de producție încredințate. După cum este și firesc, de succesul muncii acestora depinde afirmarea grupelor sindicale ca organisme vii, în măsură să sprijine în mod substanțial buna desfășurare a procesului de producție. Se așchită organizatorii de grupă așa cum se desfășoară, am putea spune, ca un ceasornic. Din primăvară și până în

salvat o bună parte din producția de struguri.

Forța de inițiere a opiniei colective

Poate că nici într-un alt loc de producție din întreprinderea agricolă nu există o imagine atât de unitară asupra ansamblului muncii oamenilor ca în sectorul mecanic. Aici sînt adunați „doctorii” care vindecă mașinile și utilajele din toate fermele întreprinderii. Se înțelege că o dereglare în organizarea sectorului aduce după sine pagube fiecărei ferme. De aceea, activitatea se desfășoară, am putea spune, ca un ceasornic. Din primăvară și până în

ziind astfel repararea la termen a unor mașini. Gheorghe Negoită a venit cu propunerea să cronometrăm timpul de lucru pentru fiecare operație. Așa am și făcut. Apoi, pe rînd, unul după altul, muncitorii au fost trimiși la un curs pentru a învăța fiecare cum să recondiționeze pompele de injecții, dîndu-ne posibilitatea să-i putem folosi la executarea mai multor operații.

De asemenea, în cadrul atelierului avem oameni care a doua zi după salariu întîrziu sau nu mai veneau la lucru. Printre aceștia a fost și mecanicul auto Anghel Alexandru. Văzînd această situație, Gheorghe Negoită a con-

grupă sindicală de la Ferma nr. 1, tehnicianul zootehnist Grigore Marin ne-a vorbit șeful fermei, medicul veterinar Gheorghe BĂLAN, care a început de fapt cu o concluzie:

— Acolo unde în fruntea grupelor sindicale sînt organizatori cu experiență, care dovedesc inițiativă și perspicacitate în rezolvarea problemelor ivite la locul de muncă, lucrurile merg bine, iar grupa sindicală răspunde menirii sale.

— Vă referiți oare la grupa sindicală din ferma dumneavoastră?

— De bună seamă. La o asemenea concluzie nu se poate ajunge decît ca urmare a unei cunoașteri aprofundate a activității unui colectiv; și acesta nu poate fi altul decît ferma pe care o conduc.

— Judecînd după cei peste 1000 de hectolitri de lapte obținuți peste plan de la cele 610 vaci ale fermei, se pare că concluzia dumneavoastră este întemeiată. Totuși, vă rugăm să ne spuneți mai concret cum ați simțit ajutorul organizatorului de grupă sindicală?

— La începutul anului, din cei 30 de îngrijitori — mulgători cîți are ferma noastră, jumătate nu prea cunoșteau bine meseria. Din această cauză, majoritatea vacilor din loturile pe care le aveau în primire Ion Holdor, Radu C. Ion, Constantin Marin, Ioana Mangrea, Ileana Ivan și alții dădeau producții mult mai mici decît cele din loturile altor îngrijitori-mulgători. În timp ce mă frămîntam cum să rezolv această problemă, hotărîtoare pentru realizarea planului anual de lapte, a venit la mine tovarășul Grigore Marin, organizatorul grupei sindicale, cu propuneri concrete privind ajutorarea de către cei 15 mulgători mai bine calificați a celor nestăpîni încă pe meserie. Immediat a fost convocată adunarea de grupă sindicală, cu care prilej s-a pornit și o întrecere între cele 15 perechi de lucrători.

— Rezultatele au fost cele așteptate?

— După o lună, producția de lapte pe fermă a crescut cu 700 de litri; în a doua, ceva mai mult... Așa am reușit ca pînă la sfîrșitul trimestrului trei, cele 610 vaci să dea mai mult cu 1000 de hectolitri de lapte, iar pînă la sfîrșitul anului sperăm să depășim planul la acest produs cu cîteva mii de hectolitri. Așa dar, iată cum am simțit ajutorul organizatorului de grupă sindicală din ferma noastră.

Mircea NOVAC

COLOCVIU LA I.A.S. URZICENI

prezent nu s-a defectat nici o mașină. În fața unor asemenea rezultate, apare firească întrebarea: prin ce modalitate s-a ajuns aici?

— Resursele le-am găsit în majoritatea oamenilor — ne-a spus ing. Gheorghe TACHE, șeful sectorului — dar în mod deosebit în organizatorul de grupă sindicală, mecanicul Gheorghe Negoită, care și-a adus o mare contribuție în îmbunătățirea substanțială a activității sectorului nostru mecanic.

— Un exemplu în această privință?

— Aș putea să dau foarte multe. Mai întîi, am să încep cu unele mărunte, care firește le generează pe cele mari. De la începutul anului, de cînd a venit în sectorul nostru Ion Dinu, mecanic de atelier, acesta lucrează la mașina de rectificat cuzineți palier, unde se execută liniile de arbori. Pentru a nu fi folosit și la alte lucrări, el execută o linie de arbore într-o zi în loc de o jumătate de zi, influențînd și pe alți muncitori din jurul lui și întîr-

voat imediat grupa sindicală, la ședința căreia a invitat și pe ing. Ion Vermescu, directorul întreprinderii și pe Constantin Maxim, președintele comitetului sindicatului; cu acest prilej au fost discutați foarte serios toți cei care au comis abateri de la disciplina de producție.

— De atunci ați mai avut asemenea abateri?

— A trecut aproape un an și nu numai că nu s-au mai ivit astfel de manifestări dar de fiecare dată cînd avem nevoie, în plină campanie de recoltare, de un om care să rămînă mai tîrziu, noaptea, să repare ceva la o mașină, cei care se oferă primii sînt chiar aceia care fuseseră criticați atunci. Mărturisesc că aceste transformări în conștiința oamenilor m-au impresionat.

Cînd există inițiativă și perspicacitate

Despre activitatea rodnică a organizatorului de

„Să pui pasiune în tot ceea ce faci”

Din cîte știu oamenii de prin partea locului, pămîntul de la confluența riului Ialomița cu pîrîul Sărata a fost o mlaștină în care orăcăiau broaștele. De cîteva ani însă, în această luncă a fost amplasată ferma nr. 7 viticolă a I.A.S. Urziceni, care deține 144 de hectare cu vie. Datorită microclimatului umed care se formează aici, în cursul verii via este predispusă la mană, iar toamna, atacului de mucegai. Pentru a se obține totuși cantitățile de struguri de masă planificate, oamenii depun eforturi deosebite. Și de fiecare dată înving. Pentru că ei urmează exemplul tehnicianului Gheorghe Dobre, organizatorul grupei sindicale care, în toate acțiunile organizatorice întreprinse în activitatea sindicală depune aceeași pasiune ca în profesia de viticultor.

— Într-adevăr, așa-i confirmă șeful fermei, Teodor UNGUREANU. Tovarășul Dobre constituie de fapt inima fermei noastre.

— N-ați vrea să exemplificați?

— În primul rînd trebuie să subliniez faptul că la noi majoritatea lucrărilor în vie sînt executate mecanizat. Toți cei aproape 20 de oameni, cîți alcătuiesc, de fapt grupa sindicală, au o calificare corespunzătoare. Dar numai cu atât nu e suficient, dacă nu există cineva care să-i mobilizeze, să-i dinamizeze. Și acesta, la noi, este organizatorul grupei sindicale. Anul în care ne aflăm am lucrat în condiții foarte grele. Tot timpul pămîntul a fost mocirlos, iar în vie a fost nevoie de mai multe lucrări ca de obicei, atît la întreținerea culturilor cît și la combaterea dăunătorilor. Stropitul, prășitul, precum și alte lucrări, începînd de la 15 mai și pînă la 10 august au fost executate neînterupt. La un moment dat, nu mai aveam piese de schimb. Am dat telefon la întreprindere, la „baza” de la Galați, la Departament. Degeaba. Mașinile stăteau pe „butuci”. Ce să facem? Tovarășul Dobre m-a asigurat că va rezolva el această problemă. Și, într-adevăr, împreună cu mecanicul de întreținere Constantin Neagu, cu tractoriștii Radu Ene și Ion Iovu au recondiționat o parte din piese, dînd posibilitatea utilajelor să continue lucrul. Astfel, am

ASIGURAREA FACULTATIVĂ PAUȘALĂ

Printr-un singur contract această asigurare cuprinde:

- I. ASIGURAREA ANIMALELOR
- II. ASIGURAREA BUNURILOR DIN GOSPODĂRIE
- III. ASIGURAREA DE ACCIDENTE

BREVIAR JURIDIC

Quantumul alocației de stat pentru copii după majorarea salariilor

Multe din scrisorile primite pentru rubrica noastră juridică conțin întrebări referitoare la modul în care majorarea salariilor influențează asupra dreptului alocației de stat pentru copii.

După cum este cunoscut, dreptul la alocația de stat pentru copii este stabilit prin Decretul nr. 235/1960. Cuantumul acestei alocații este de 100 lei lunar pentru beneficiarii cu domiciliul statornic în mediul urban și de 50 lei lunar de copil pentru cei domiciliați în mediul rural. Prin excepție, beneficiază de alocație de stat de 100 lei de copil, indiferent de mediul în care se află domiciliul lor, angajații din organizațiile socialiste de stat prevăzute în anexa 1 la Decret, organizații între care figurează și întreprinderile agricole de stat, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, uzinele de reparații și întreprinderile pentru creșterea și îngrijirea animalelor, precum și unitățile anexe ale acestora.

Se mai cuvine amintit că, potrivit Decretului nr. 150/1969, cu începere de la 1 martie 1969 cuantumul alocației de stat pentru copii a fost majorat cu 30 lei pentru beneficiarii ale căror salarii tarifare de încadrare sau veniturii nu depășesc 1300 lei lunar.

Ce se întîmplă însă cu alocația de stat pentru copii în urma aplicării noului sistem de salarizare și majorare a salariilor, conform HCM nr. 914/1968 și altor hotărîri de aplicare pe diferite sectoare ale economiei naționale?

Dispozițiile legale prevăd că dacă salariul sau venitul respectiv a depășit suma de 1300 de lei, prevăzută de Decretul nr. 150/1969, suma de 30 de lei cu care s-a mărit cuantumul alocației de stat pentru copii nu se va mai acorda.

Alocația de 100 lei, respectiv 50 lei, acordată se va plăti însă în continuare, chiar dacă prin aplicarea noului sistem de salarizare și majorare a salariilor acesta depășește plafonul stabilit prin art. 2 din Decretul nr. 285/1960, modificat prin Decretul nr. 422 din 31 iulie 1964 (adică pînă la 2000 lei pentru toți copiii, între 2001 — 2500 lei începînd de la cel de-al doilea copil, între 2501 — 3000 lei începînd de la cel de-al treilea copil, între 3001 — 3500 lei începînd de la cel de-al patrulea copil, bineînțeles avînd vîrsta prevăzută de lege, și anume de (14 ani). Prin excepție, pentru muncitorii, precum și pentru maștrii, alocația de stat pentru copii se acordă pentru toți copiii în vîrstă de pînă la 14 ani, indiferent de cuantumul salariului lor tarifar.

Trebuie să arătăm însă că această derogare de la prevederile Decretului nr. 285/1960 este valabilă numai pentru acei salariați care la data aplicării în unitățile lor a noului sistem de salarizare aveau drept la alocație de stat pentru copii. Dacă un salariat care la 1 martie 1970, de exemplu, i s-a majorat salariul la 2100 lei va primi în continuare alocație de stat pentru copilul său în vîrstă de pînă la 14 ani, un altul cu același salariu nu va primi însă alocație dacă copilul său s-a născut după data de 1 martie 1970. De asemenea, angajaților care după aplicarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor li s-au acordat diferite trepte de salarizare, grațiații sau sînt trecuți în alte funcții, cu majorări de salariu, nu mai au drept la alocație de stat pentru copii. Mai precizăm că, în caz de transfer, conform art. 11 din Legea nr. 1/1970 nu se pierde dreptul la alocație de stat pentru copii dacă angajatului nu i se mărește salariul avut cu ocazia aplicării noului sistem de salarizare. În caz de demisie, după cum se știe, se pierd diferite drepturi, printre care și acela privind alocația de stat pentru copii, salariatul respectiv putînd primi acest drept de abia după 90 de zile de la data reîncaadrării în muncă pe durată nedeterminată (definitivă).

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Necesitatea ca specialiștii, în primul rând, să dispună la ora actuală de lucrări cât mai interesante și complete, care să-i ajute să fie la curent cu realizările cele mai recente în sectorul de activitate al fiecăruia, redeschide cu cea mai mare acuitate vechea problemă a vehiculării cărții agricole. În fiecare an, cum se știe, Editura Ceres în principal, dar și Editurile Academiei, Didactică și Pedagogică, Științifică, Enciclopedică, tipăresc numeroase lucrări destinate îmbogățirii cunoștințelor celor ce lucrează în agricultură și silvicultură. Ce se întâmplă cu aceste volume? Cum sînt ele difuzate pentru a ajunge cu maximum de operativitate la îndemina inginerilor agronomi și zootehniști, a medicilor veterinari, a tehnicienilor și numeroșilor lucrători din I.A.S., I.M.A., C.A.P., stațiuni experimentale, șantiere de îmbunătățiri funciare, ocoale silvice etc?

— Trebuie să spun că problema procurării cărților prezintă într-adevăr un semn de întrebare, măturisește ingenera **Georgeta PLATON**, de la cooperativa din Ghigoești, județul Neamț. Direcția agricolă județeană are bunul obicei de a ne recomanda, nouă, specialiștilor, cu prilejul întrunirilor lunare, unele titluri de cărți nou apărute. Dar de cele mai multe ori la librării din Piatra Neamț nu le-am găsit imediat. A trebuit să mă adresez, de exemplu, librăriei „Cartea prin poștă” pentru a obține în acest an „Manualul inginerului agronom”, partea a doua, și lucrarea „Pășuni și fînețe”. În comună, la Ghigoești, există un magazin universal cu o secție de librărie. Dar nu se aduc decît broșuri de popularizare. Uneori, mai găsesc lucrări agricole la standurile ce se organizează la Direcția agricolă. Dar „Memorator”-ul lucrărilor agricole, de exemplu, nu l-am găsit nici eu, nici soțul meu, care este inginer agronom la cooperativa agricolă din Dragomirești. Ce propun? Direcția agricolă, prin Casa agronomului, să întocmească lunar liste cu lucrările apărute și, pe baza unor prospecte pe care le-ar procura în prealabil, să ne asigure și mici rezumate ale principalelor lucrări. În al doilea rînd, cred că e de datoria centrului de librării județean să se îngrijească de asigurarea promptă a tuturor lucrărilor ce apar în edituri, cel puțin la Piatra Neamț.

— La librării din Baia Mare, ne arată inginerul **Vasile HAVAS**, de la cooperativa din Șuiești, județul Maramureș, nu găsesc decît rareori cărți agricole noi, pe „fază”, adică lucrări de mare interes. În prezent, în unitatea noastră dezvoltăm creșterea

taurinelor și a ovinelor. Am căutat, în câteva rînduri unele cărți despre selecție și reproducție la animale, dar tentativa s-a soldat cu un eșec deplin.

Stăm de vorbă și cu o profesoară, **ingenera Ecaterina MUNTEANU**, de la Liceul agricol din Oradea.

— La librăria „Mihail Eminescu” din Bulevardul Republicii, din Oradea, ne spune dînsa, am căutat deseori cărți noi agricole, dar n-am găsit decît lucruri vechi. Cred că e vorba de o neglijență, pur și simplu, mai ales dacă se are în vedere că la reședința județului Bihor vin săptămînal numeroși specialiști din

rele aflate deja sub tipar, în materie de carte agricolă.

— Am folosit și eu, ca și alți colegi ai mei, serviciile librăriei „Cartea prin poștă”, ne arată **ingenera Fănică GĂLUȘCĂ**, de la cooperativa agricolă din Zoitan, județul Botoșani. Dar nu sîntem înștiințați la vreme asupra viitoarelor apariții de carte agricolă. Vestitele prospecte nu sînt trimise la începutul anului.

— Principala problemă, remarcă **inginerul Matei CÎRSTEA** de la cooperativa agricolă Berivoi, județul Brașov, este în prezent scurta vreme timpului între comanda cărții, în cazul folosirii metodei „Cartea prin poștă” și sosirea vo-

nu li se repartizează lucrări agricole, ci numai beletristice. De ce? întrebăm noi. Cel puțin dacă li s-ar da astfel de cărți celor 15 000 de difuzori procentuali. Dar și lor li se repartizează îndeosebi cărți beletristice și de popularizarea științei.

— Întreprinderile noastre comerciale județene hotărîsc modalitatea repartiției cărții, afirmă tov. **Tomovici**.

— Dar cum se explică faptul că anumite cărți — așa cum a rezultat din unele sondaje ale noastre și ale editurii Ceres, sînt cuate în unele județe, în vreme ce în altele prisosesc (cazul cărții „Vinul și vița de vie de-a lungul veacurilor”).

— Recartările se fac greoi. Noi, cooperativa de consum, întreprindem anual inventare, dar acestea se fac numai valoric, nu și pe titluri. E firesc deci să nu se știe ce anume cărți sînt „disponibile” în unele locuri. După „Luna cărții la sate”, ce e drept, nu s-au mai efectuat sondaje în această problemă.

— Centrocoop-ul, care răspunde de difuzarea cărții la sate, ne preia numai circa 35 la sută din producție, ne spune **ing. Ion BUCUR**, redactor șef al Editurii Ceres. Considerăm că e destul de puțin. Cît privește nepredarea planului editorial încă de la începutul anului, aceasta se datorește faptului că el, în 1970, n-a fost aprobat decît mult mai tîrziu, de către „Centrala cărții”. Pentru a evita în 1971 această situație, am întocmit un extras din plan pe care l-am și trimis cooperativei de consum. El a și fost multiplicat în 7 000 de exemplare, prin grija noastră materială, și expediat în teren. Cît privește recartările, aceasta e o problemă ce își așteaptă încă rezolvarea.

Cum se vede, apar „scuze” destule, menite să justifice defectuoasa difuzare a cărții agricole. E cît se poate de limpede însă că unele măsuri pentru înlăturarea deficiențelor semnalate se impun de urgență. În primul rînd, mai multă grijă din partea centrelor județene de librării și a întreprinderilor comerciale ale cooperativei de consum pentru ca sortimentul cărții agricole din magazine să fie conform efortului editorial. În al doilea rînd, obligativitatea ca inventarul de carte agricolă să se efectueze cel puțin bianual, și atunci nu numai valoric, ci și pe titluri. Pe de altă parte, editurile să acorde mai multă atenție popularizării cărții prin prezentări rezumative, prin sondaje, schimburi de experiență, consfătuiri cu cititorii etc. Numai astfel, în loc să stea prin depozite, cartea agricolă va fi solicitată de către cei cărora le este adresată.

Al. RAICU

LOCUL CĂRȚII AGRICOLE

La destinatari, nu în depozite!

cadrul unităților agricole învecinate.

— La noi, în comuna Luna, județul Cluj, precizează **inginerul Gheorghe LEFTER**, există o librărie a cooperativei de consum. Dar cărți agricole nu se aduc. Ca să obțin „Pomologia”, apărută în Editura Academiei, m-am adresat librăriei „Cartea prin poștă”. Dar sistemul presupune timp, nu e recomandabil atunci cînd ai nevoie urgent de o lucrare. Consider că se impune să fim înștiințați cel puțin o dată pe lună asupra noilor apariții, prin niște prospecte care să includă tot ce se tipărește în materie de carte agricolă. Cel puțin, dacă știu din vreme ce lucrări urmează să apară în mod sigur în cursul lunii următoare, iau măsuri, comandîndu-le direct la București... Poate n-ar strica, mă gîndesc, ca editura „Ceres”, îndeosebi, să tipărească periodic și unele afișe cu privire la cele mai apropiate apariții, incluzînd și unele rezumate.

— Nicî la librării de la Tg. Lăpuș și Baia Mare, nu se găsesc decît uneori cărți noi agricole, confirmă **inginerul Valentin BOCĂNESCU**, de la cooperativa Suciul de sus, județul Maramureș. Lucrarea „Soluțiile României” care mă interesa, am primit-o prin librăria „Cartea prin poștă” la trei săptămîni după ce am comandat-o. În privința informării operative, ne bucură că revista „Agricultura”, la care ar trebui să fie abonat fiecare specialist, a început să publice noile apariții și lucră-

rumel comandate. Cred că în această privință „Casa agronomului” ar putea să găsească o soluție bineînțeles, împreună cu editurile și centrul județean de librării.

Fiind, în afară de librării și raioanele de librărie, principalul furnizor de carte pentru specialiști și ceilalți oameni ai muncii din agricultură, librăria „Cartea prin poștă” din București răspunde în mod deosebit de rezolvarea problemei în discuție. În prezent această librărie are, practic vorbind, peste 60 000 de abonați, majoritatea în mediul rural. Dar mai există și în cea mai mare parte a orașelor reședință de județ cite o secție „Cartea prin poștă” (30 în total) pe lângă principalele librării, fiecare dispunînd de alți abonați.

Tov. **Aurelia TOMOVICI**, economist merceolog cu problemele popularizării la librăria „Cartea prin poștă”, ne arată că multe dintre observațiile specialiștilor din agricultură ar proveni din faptul că editurile nu anunță din timp planul lor de apariții.

— Numai Editura „Univers” ne-a trimis în termen planul editorial, ne spune tov. **Tomovici**. Dar acolo e vorba îndeosebi de lucrări beletristice. Aflăm cu acest prilej că, într-adevăr, cartea agricolă nu se difuzează în mediul rural decît prin cele 900 de librării ale cooperativei de consum și prin autolibrării de la fiecare județ. Raioanelor de librărie din magazinele sătești

O NOUȚATE EDITORIALĂ DE ULTIMĂ ORĂ:

Dicționarul agricol în opt limbi

Existența unui dicționar agricol poliglot, care să asigure posibilitatea traducerii exacte a textelor științifice și tehnice este o necesitate de primă importanță.

Dicționarul agricol în opt limbi, apărut de curind în Editura pentru literatură agricolă din Praga, constituie rezultatul unei colaborări laborioase și îndelungate a oamenilor de știință și specialiștilor din agricultură, silvicultură și filologie din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară și Uniunea Sovietică, precum și a editurilor de specialitate din țările respective. El cuprinde 25 780 de termeni în

limba rusă, bulgară, cehă, polonă, maghiară, română, germană și engleză, din toate ramurile producției și ale științelor agricole și silvice, ceea ce asigură traducerea oricărui lucru științific sau de popularizare, a broșurilor, a articolelor, a diferitelor materiale metodice, din vastul domeniu al problemelor de agronomie, zootehnie, medicină veterinară, mecanizarea și electricizarea agriculturii, hidrotehnică și ameliorații agricole, economie și organizarea producției agricole. Tînd seama că în cărțile și revistele cu caracter agricol se întîlnesc mulți termeni din domeniul meteorologiei și climatologiei, botanicii, zoologiei, microbiologiei, statisticii matematice și al altor științe înrudite, cei mai importanți din aceștia au fost incluși în dicționar

POȘTA REDAȚIEI

Medic veterinar Boris DOBÎNDA — Direcția agricolă județeană Brăila:

Producătorii nu au dreptul să sacrifice animale, spre a vinde carnea la preț liber, pe piață. Ei pot preda animalele lor, pe bază de contract sau la achiziții, întreprinderilor Ministerului Industriei Alimentare, din fiecare județ. Animalele pot fi sacrificate numai în abatoare, sub control veterinar de stat.

Anton SABĂU — comuna Săcășeni, județul Satu Mare:

În afară de dumneavoastră, au drept la asistență gratuită în spital și membrii familiei (soția, copiii pînă la vîrsta de 16 ani, părinții, bunicii, frații și surorile pe care le întrețineți). Este necesar să dovedeți însă aceasta cu adevărat din partea consiliului popular.

Mihai BRETAN — comuna Piscu Vechi, județul Dolj:

Am mai precizat în cadrul acestei rubrici că la stabilirea concediului legal de odihnă trebuie să fie luat în considerare și timpul cît ați participat la cursul de calificare, dacă în perioada respectivă ați avut calitatea de salariat.

Nicolae MOGOȘANU — tehnician veterinar, circumscripția Ogradena-Eșelnița, județul Mehedini:

Potrivit Decretului nr. 150 publicat în Buletinul Oficial din 6 martie 1969, alocația de stat pentru copii se majorează cu 30 de lei pentru angajații ale căror salarii tarifare sînt situate sub 1 300 lei lunar. Dumneavoastră, fiind tehnician veterinar și avînd în prezent un salariu mai mare de 1 300 de lei nu vă încadrați în prevederea respectivă.

Tudor ONCA — comuna Negri, județul Bacău:

Conform legii, puteți obține pensie normală de bătrînețe dacă aveți o vechime în cîmpul muncii de 25 de ani. Dovezile despre care ne-ați relatat nu intrunesc condițiile legale.

Constanțin R. GLODEANU — satul Limpeziș, comuna Movila Banului județul Buzău:

Ministerul Învățămîntului, căruiu ne-am adresat în legătură cu cererea dumneavoastră, ne-a făcut cunoscut că, potrivit normelor legale în vigoare, transferul de la liceul teoretic la liceul de specialitate se poate face numai după terminarea clasei a IX-a, pe bază de examene de diferență. Așadar, nu vi se poate aproba transferul solicitat.

Ion OSTACHE — I.A.S. Brateș, județul Galați:

Pensia nu intră în calculul plafonului pentru acordarea abonamentului gratuit. De asemenea, depășirea plafonului, ca urmare a îmbunătățirii salariului în baza H.C.M. nr. 914/1968, nu afectează dreptul la acordarea abonamentului gratuit. Inspectoratul pentru I.A.S. Galați a dispus I.A.S. Brateș să vă acorde în continuare abonamentul.

Anica I. POPESCU, C.A.P. Peri, comuna Husnicioara, județul Mehedini:

Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, căruiu i-am supus spre studiere solicitarea dumneavoastră, ne-a înștiințat că în urma prezentării certificatului medical, cooperativa din comună v-a lăsat întregul lot în folosință. Pentru viitor însă, este necesar ca un membru al familiei să participe la lucrările unității respective.

Septimiu ADAM — comuna Grădiștea, județul Ialomița:

Ne-ați întrebat dacă întotdeauna este necesar ca în caz de deplasare în interes de serviciu să vi se vizeze delegația de două ori, la sosire și plecare, și să se aplice de două ori ștampila. Dacă sosirea și plecarea de la unitatea unde ați fost în delegație se face în aceeași zi, vizele de pe ordinul de delegare pot fi confirmate printr-o singură semnătură și ștampilă.

H. LEREA

„DACIA” — sufrageria preferată de toți!

Ea se compune din :

- 1 bufet
- 1 vitrină-servantă
- 1 masă extensibilă și
- 6 scaune tapisate.

BUFETUL comportă două corpuri suprapuse. În cel de sus există rafturi pentru cărți, iar în cel de jos se află spațiu pentru diverse obiecte precum și trei sertare destinate lenjeriei.

VITRINA-SERVANTĂ a cărei mărime este de 960x410x1255

MASA EXTENSIBILĂ, care se manevrează ușor și are dimensiunile următoare: 1370/2330x850x760. Prinsă în șuruburi de picioare, tăblia mesei este ușor demontabilă.

SCAUNELE, tapisate cu poliuretanic, sînt comode, elegante și au o linie modernă.

Piesele sufrageriei DACIA sînt executate din plăci aglomerate, cherestea de fag și sînt furnizate cu mahon și fag. Ele sînt finisate îngrijit, în luciu oglindă, cu poliesteri. Feroneria este de bună calitate.

Prin linia sa elegantă, soliditatea și confortul pe care-l oferă, sufrageria DACIA este o garnitură de mobilă ideală, care poate înfrumuseța și locuința Dv.

Mobila modernă trebuie să răspundă la o serie de exigențe ale omului contemporan, în căutare de odihnă și confort. De curînd a fost pusă în vânzare, la toate magazinele de specialitate, garnitura de mobilă pentru sufragerie DACIA, realizată de unitățile Ministerului Industriei Lemnului.

Prin multipla lor funcționalitate și calitatea deosebită a pieselor sale, sufrageria DACIA se impune atenției cumpărătorilor.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 18 — 24 octombrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00. Programul II: 7.30; 14.30; 23.00; 0.55. Programul III: 19.30. În fiecare zi de lucru: Programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.00; 12.00; 14.00; 18.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

EMISIUNE PENTRU SATE
Duminică: programul I: 9.30 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON
Duminică: programul I: 20.05 — Teatru scurt: „Analfabetul”. Comedie de Branislav Nușci.

Luni: programul I: 20.30 — Premieră: „Baba Hîrca” de Matei Millo.

Marti: programul III: 21.30 — „Omul din Ceatal”. Scenariu radiofonic de Mihail Davidoglu.

Miercuri: programul II: 20.15 — „Primarul cartierului” de Eduardo de Filipino.

Vineri: programul II: 9.38 — Matineu teatral: „Anna Karenina” dramatizare de Volkov, după romanul lui Lev Tolstol.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 9.00 — Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii și școlari; 10.00 — VIAȚA SATULUI: De strajă patriei; 12.30 — FOTBAL: Rapid—Universitatea Cra-

iova (Divizia națională A). Transmisiune de la Stadionul Republicii. 14.15 — Publicitate și muzică; 14.30 — Emisiune în limba maghiară; 16.00 Muzică de promenadă; 16.15 — HIPISM: Marele Premiu de curse cu obstacole de la Pardubice (Inregistrare); 17.30 — PATINAJ ARTISTIC. Concurs demonstrativ cu participarea unor medaliați ai ultimelor mari competiții; 19.20 — Desene animate; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportaj TV: „Întoarcerea bărbaților”; 20.20 — Film artistic: „Inspectorul general” Premieră pe țară; 22.00 — Interpreți preferați de muzică populară; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport; 23.00 — Închiderea emisiunii programului I. Programul II: 20.00 — Stagiune lirică TV. Premieră pe țară; „Comedie pe pod” operă de Bohuslav Martinu; 20.45 — Arte frumoase; 21.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.15 — Parada vedetelor; 22.10 — Reluarea serialului de simbătă seara; 23.00 — Închiderea emisiunii programului II.

LUNI: În jurul orei 16.45. Transmisiune directă la posturile noastre de radio și televiziune a cuvîntării președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, la Sesiunea Jubiliară a Organizației Naționale Unite; 18.00 — Microavanpremieră; 18.05 — Student la politehnică. Transmisiune directă de la Institutul politehnic din București; 18.35 — Panoramic științific; 19.00 — Actualitatea în economie; 19.15 — Anunțuri-publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Roman folclor; „Punct și contrapunct”. Sîrșitul serialului; 20.45 — Steaua fără nume. Pre-

față la o nouă ediție a acestei emisiuni; 21.35 — Teleglob; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 — Muzică populară; 22.30 — Rampa.

MARTI: 18.00 — Microavanpremieră; 18.05 — Copiii cîntă; 18.45 — Actualitatea în economie; 19.15 — Anunțuri-publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru: „Iertarea” de Ion Băieșu; 21.50 — Prim plan; Compozitorul Filaret Barbu; 22.20 — Divertisment muzical pe teme folclorice; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18.00 — Microavanpremieră; 18.05 — Universal șotron. Enciclopedie pentru cei mici; 18.30 — Cabinetul economic TV; 19.15 — Anunțuri-publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Tele-cinemateca: „Dragoste neîmplinită”; 21.55 — Actualitatea literară; 22.15 — Bucuriile muzicii. Uverturi celebre; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.00 — Mult e dulce și frumoasă; 18.25 — Ateneu — emisiune de actualitate muzicală; 18.40 — Cadran internațional; 19.15 — Anunțuri-publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn”; 20.30 — Rezonanțe de sonet. Serenade, canțonete, române; 21.10 — Viața literară; 21.40 — Poșta TV; 21.55 — Aplauze pentru români; 22.25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 — Varietăți pe peliculă; 23.00 — Închiderea emisiunii programului I. Programul II: 20.00 — Film artistic: „Cavalerii aerului”, producție a studiourilor cehoslovace; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Maestrii baghetei; Roberto Benzi; 22.35 — În lumea filmului; 22.50 — Muzică de jazz; 23.05 — Închiderea emisiunii programului II.

VINERI: 18.00 — Microavanpremieră — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.20 — CĂMINUL: 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Film artistic: „Temerarii”. Premieră pe țară. O evocare cinematografică dedicată pionierilor vestului sălbatic; 21.45 — Mai aveți o întrebare? O știință mai puțin cunoscută — criminalistica; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTA: Programul I: 15.45—17.00 — Derbiul Campionatului de handbal masculin: Steaua—Dinamo. Transmisiune de la Stadionul „Dinamo”; 17.00 — Deschiderea emisiunii Emisiune în limba germană; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Anunțuri-publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Instantanee: „Trei generații”. Reportaj de Carmen Dumitrescu; 21.15 — Film serial: Incurtibilii — „Prăbușirea”; 22.05 — Recital Angela Similea (interviziune); 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.50 — Campionatul mondial de ciclobal (imagini înregistrate de la Praga); 23.30 — Închiderea emisiunii programului I. Programul II: 20.00 — Concert cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la înființarea Organizației Naționale Unite. Transmisiune din Studioul de concerte al Radioteleviziunii; 20.45 — Metamorfoze. Din cele mai frumoase sonete ale literaturii române. Recital Carmen Stănescu și Damian Crișmaru; 21.00 — La fîntina dorului. 21.25 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.30 — „Clovnul și fumul”. Scurt-metraj artistic, realizat de studiourile de televiziune sovietice; 22.00 — Revistele săptămîinii, de Nicolae Popescu; 22.10 — Cîntece mai vechi și mai noi. 22.35 — Film serial: „Vidocq” (II), o producție a studiourilor franceze; 23.00 — Închiderea emisiunii programului II.

C A L E I D O S C O P

MAGAZIN SPORTIV

DIN FAUNA PATRIEI

CÎTEVA PĂSĂRI CÎNTĂTOARE

Din cele aproximativ 10.000 de specii de păsări cîntătoare multe trăiesc și în țara noastră. Să trecem în revistă câteva curiozități despre „cîntătoarele” noastre.

Clocirlia este una din păsările de pădure cele mai frecvente. Se ridică pentru a cînta, plutind drept sau în linii elicoidale, se lasă în jos încet și se prăbușește apoi ca o piatră. Cîntecul ei e sărac în „strofe”, dar bogat în variații, puținele tonuri fiind contopite de sute de ori și mereu transformate în cîntec nou.

Grangurul este una din cele mai harnice păsări cîntătoare. Cîntecul lui poate fi imitat cu ușurință, dar acest lucru îi poate fi fatal deoarece, curios și gelos, grangurul se lasă ademenit pînă la cîțiva metri. În afara unui cîrîit și biziit, sunete de ademenire și de teamă, masculul face să răsună un cîntec puternic, plin și foarte plăcut.

Privighetoarea este fără îndoială „regina cîntecului”. În țara noastră este frecventă mai ales la șes, în zăvoaiele Dunării, dar toamna năvălește pretutindeni ajungînd chiar și la București. S-a constatat că în unele regiuni cîntecul privighetorilor are un conținut bogat și sună plăcut, pe cînd în alte regiuni frumusețea cîntecului lasă de dorit. Cauza pare să fie aceea că în ultimul caz este vorba de masculi tineri, încă neperfecționați în „arta muzicii”, care și la păsări trebuie învățată de la maestrul mai vîrstnic. În timp ce unele privighetori fac să răsună cîntecul lor mai ales noaptea, altele cîntă aproape numai ziua. **Filomela**, rudă bună cu privighetoarea are un cîntec mai special, cu tonuri clare, ca de clopot, ceea ce face ca uneori el să fie mai plăcut chiar decît al priveghetorilor veritabile. S-a studiat cu mult interes „repertoriul” privighetorii. La exemplarele cele mai dotate s-au putut înregistra în medie 2.000 de melodii. Aceleași cercetări au dus la concluzia că în timp ce cîntă, priveghetoarea emite circa 1.300 de tonuri muzicale pe secundă. Este un record demn de invidiat nu numai pentru păsări...

HORTICULTORUL AMATOR

Combaterea bolilor și dăunătorilor lămîiului

Păduchii țestoși trăiesc sub formă de colonii. Ei atacă frunzele și ramurile plantei. Frunzele atacate se decolorează, creșterea stagnează iar fructele rămîn deformate.

Combaterea este îngreuiată de faptul că adulții sînt protejați de o carapace sau de secreții. Se pot combate ușor înainte de formarea carapacelor sau cînd larvele migrează de sub carapace.

Se aplică tratamente cu Nicotox, în concentrație de 0,4%, sau cu emulsie de săpun.

Iarna se fac tratamente cu Hortitox 3-5%, sau cu Dibutox 1%.

Se mai pot folosi și stropiri cu zeamă sulfocalcică (20% iarna) sau puie pen-sula organelor atacate cu spiri denaturat sau cu unul din produsele amintite.

Cînd plantele sînt mici, combaterea se poate face prin spălarea cu apă și săpun a fiecărei frunze în parte.

Păianjenii roșii sînt cei mai răspîndiți. Ei atacă și sug suc celulelor de pe ambele părți ale frunzei. Trăiesc, sub formă de colonii, pe partea inferioară a frunzei.

Decolorarea și încrețirea pe margini a frunzelor este un indiciu că plantele sînt atacate de acest dăunător.

Combaterea păianjenului se face prin stropiri repetate cu: acaricide, în concentrație de 0,3-0,4%, cu Phencapton 20, 0,1%, sulf mutabil 0,40%, emulsie de săpun, un litru de apă în care se dizolvă 20-25 g de săpun.

În afara perioadei de iarnă, se poate folosi cu succes stropirea cu aparate speciale sau cernerea cu un praful de pucioasă printr-un tifon sau printr-o sită deasă deasupra plantelor astfel încît pucioasa să poată ajunge pe ambele părți ale frunzei.

Păduchii de frunze se combat cu unul din produsele: Ecatox 50, în concentrație de 0,04-0,06 la sută, Carbelox 0,1-0,3 la sută emulsie de săpun sau cu Nicotox.

Fumagina apare pe frunze și tulpini sub formă unui strat de culoare neagră, adeseori, cu consistență de crustă. Este produsă de o ciupercă și apare, mai mult, în condițiile de seră și apartament. Fumagina se poate preveni combătînd la timp dăunătorii mai sus amintiți. (În caz de apariție se spală locul atacat cu apă caldă).

Bolile criptogamice se previn prin stropiri cu zeamă bordelează, în concentrație de 0,5-1%.

Dr. ing. M. PREDA

DE LA LUME ADUNATE

FLUTURE SAU...

Lucrurile se desfășurau parcă normal. Din ou a pâră omida, omida se transformă în crisalidă, din crisalidă ieși fluturele. Dar fluturele-pavonia prezenta un aspect neobișnuit: aripile din dreapta erau de culoare maron aprins, cele din stînga erau de culoare galbenă deschisă, aripile din dreapta mult mai late ca cele din stînga. Cercetările oamenilor de știință au arătat că e vorba de un caz rar întâlnit în natură: fluturele era bisexual.

INIMA ARTIFICIALĂ PENTRU ANIMALE

La Institutul de cercetări în domeniul chirurgiei clinice și experimentale al Ministerului Sănătății al U.R.S.S. s-a realizat o inimă artificială menită să înlocuiască inima animalelor de experiență. Inima naturală este înlocuită cu o proteză conectîndu-se simultan la o circulație artificială a singelui. Proteza cordului se compune din două camere, o aortă și o arteră pulmonară artificiale. În fic-

care jumătate a protezei cordului există cîte două valve care asigură circulația singelui într-o direcție. Camerele protezei, valvele și toate suprafețele care vin în contact cu singele au fost confecționate din materiale inerte din punct de vedere biologic.

Inima artificială este acționată de două transmisii pneumatice și de un sistem electronic special care permit reglarea tensiunii, a ritmului și corelației dintre durata contractării și dilatării protezei cordului.

DOCTOR PENTRU PEȘTI

Philippe Dogmore, vînzător într-un magazin de pești tropicali din orașul britanic Wolperhampton, și-a primit pe bună dreptate renumele de doctor de pești. Atunci cînd peștii se îmbolnăveau, cînd era necesară o operație urgentă, Philippe Dogmore își punea masca, mănușile albe și se apropia de minuscula masă „de operație” din sticlă, unde opera peștele suferind, cu o mare rapiditate și precizie. Și nu o dată a trebuit în timpul operației să dea drumul peștelui în apă, pentru cîteva minute.

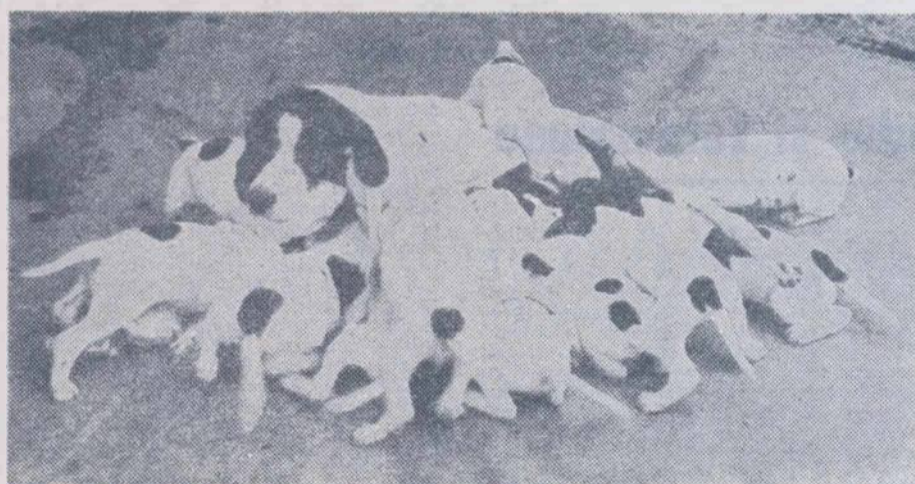
Doctorul de pești nu este cunoscut în lumea științifică, dar posesorii de acvarii și, în special, copiii apelează la el de fiecare dată cînd observă că peștii li s-au îmbolnăvit.

SCULPTURĂ ÎN... UNT

Sam Tem folosește untul ca materie primă pentru mici opere de artă: statuete de idoli și demoni. Sam Tem este un preot budist specializat în arta tibetană a modelatului în unt, artă tradițională datînd din secolul al X-lea. Modelatorii în unt se întîlneau anual în cadrul serbării „Monlam”, prilej de mari expoziții de statuete. După serbare, exponatele erau tăiate în porții și împărțite săracilor.

Echipa de „sculptori” a lui Sam Tem lucrează cîte 12 ore pe zi, într-un atelier în care vase mari cu gheață și aerul condiționat mențin untul în stare solidă. În plus, materialul necesar modelatului este solidificat cu o mică cantitate de făină.

Statuetele sînt deseori alcătuite din sute de părți componente.

Mama cu cei 14 căței ai săi...

Foto: I. MAGA

CU ALȚI OCHI...

Este un adevăr cunoscut că animalele, privesc lumea cu... alți ochi decît cel uman. Și, cîți ochi, atîtea... imagini, atîtea feluri de a studia nedul înconjurător.

La animalele vertebrate vederea este binoculară, fapt care le permite să se orienteze foarte bine pe teren.

Ochii șarpelui sînt „câpțuși” cu o pleoară cornoasă, care cade la fiecare năpîrlire. El are nevoie de această pleoară din cauză că nu are ploape mobile. Ochii șerpilor de noapte sau ai celor care trăiesc sub pămînt au pupila alungită vertical.

Șopîrta mexicană posedă probabil cel mai interesant ochi: cînd se sperie, din coada ochiului țîșnește un mic jet... de singe, lung de un metru. O altă șopîrlă

de noapte, în fața unei surse puternice de lumină își închide „oblonul” și studiază lumea înconjurătoare prin patru mici orificii, cît un vîrf de ac. Peștele ferăstrău posedă și el un ingenios mijloc de a se feri de lumina puternică din timpul zilei cu ajutorul unor perdele pe care le „trage” și le „ridică” în funcție de necesități. Pinguinul își poate face pupilele, în fața soarelui din Antarctica, cît... un punct.

Cel mai aparte dintre toți rămîne însă brotacul, care își folosește „periscopul” la vedere numai în timp ce studiază natura. În stare de repaus îl retrage în interior, folosindu-l la... împingerea hranei în esofag sau cine știe, pentru a vedea cu „proprii lui ochi” ce se întîmplă acolo...

Bine, dar... insuficient

Iată că în fotbal se poate întîmpla ca și o victorie chiar, să nu satisfacă și să dea pînă la urmă curiosul calificativ bine dar... insuficient. Este cazul celei obținute de către prima noastră reprezentativă asupra 11-lui Finlandei în cadrul întîlei manșe a Cupei Europei.

Să ne explicăm: deși tricolorii au jucat aproape tot timpul la poartă — cea a reprezentanților fării celor 1.000 de lacuri — deși au stăpînit mijlocul terenului și au demonstrat o cotă valorică superioară în ceea ce privește tehnicitatea, ei n-au putut străpunge poarta lui Heinonen, decît de două ori din combinații, cel de al 3-lea gol fiind urmarea unei lovituri, inspirate din afara careului mic a unui mijloc și nu a unui atacant. Echipa noastră a jucat multă vreme ca mița cu șoarecele, de data aceasta fiind vorba însă de o miță blajină, care n-a ținut deloc să-și nimicească prada, ci doar s-o sperie și s-o zgriie.

Regretul zecilor de mii de spectatori de pe Stadionul „23 August” din Capitală care au scandat minute în șir „Golul, golul”, trebuie considerat pe deplin justificat, întrucît acesta a venit cu încetinitorul. Nu putem uita nici un moment că la calculul final pentru șefia grupei din care face parte reprezentativa noastră, golaverajul ar putea să-și spună cuvîntul decisiv și că un scor cît mai rotund ne-ar fi asigurat o șansă în plus.

Reținînd faptul că elevii lui Angelo Niculescu și Titus Ozon au demonstrat o tehnică superioară oaspeților, că cei doi debutanți Vigu și Florian Dumitrescu au confirmat încrederea ce li s-a acordat, că Dumitrache a relevat scripici ce-l apropie de valoarea lui obișnuită și că Dobrin a reintrat cu succes în prima noastră formație — deși a abuzat de dribling și ținerea balonului — trebuie totuși să notăm neapărat lipsurile ce se cer grabnic remediate.

Mai întii, apărarea în sectorul lui Sătmăreanu ni s-a părut uneori penetrabilă, iar extremele folosite pe dreapta — respectiv Neagu și Tătaru — n-au dat satisfacție. În al doilea rînd, echipa a jucat, inexplicabil, multă vreme în ritm de tango, ceea ce a permis apărării finlandeze să se grupeze și să respingă atacuri după atacuri. Neutilizarea jocului pe aripi, lipsa centrărilor dese — deși despre aceste amănunte s-a discutat foarte mult înaintea partidei — și aglomerarea jocului pe centru au contribuit la exercitarea, de fapt, a unei „bătute pe loc”.

Iată de ce se impune, ea, în meciul cu Țara Galilor de la Cardiff, să fie sportiv considerabil viteza de circulație a mingii, să se folosească permanent „un-doi”-urile — rar în această duminică — să se acționeze cu mai multă energie și spontaneitate în fața porții, să nu se aștepte neapărat ca adversarul să greșească în fazele de finalizare, ci să se inițieze ofensive bazate pe inventivitate și forță.

Numai în acest mod, credem, echipa noastră își va putea menține șefia clasamentului grupei, pe care a ocupat-o în mod meritat odată cu primul ei joc din această importantă competiție.

AI. IANCU

La pescuit în riul Timiș

DOCUMENTAR EXTERN

SINTEZE DIN PRESA STRĂINĂ

Folosirea îngrășămintelor lichide

Din grupa îngrășămintelor lichide fac parte atât îngrășămintele organice cât și cele minerale.

Pentru a ilustra preferința agriculturii din diverse țări față de îngrășămintele lichide e suficient să amintim faptul că în S.U.A. din îngrășămintele de azot aplicate, 50 la sută sunt lichide, iar în Danemarca 35%.

Principalele avantaje care le conferă o popularitate crescândă sunt, printre altele, reducerea cheltuielilor de transport și depozitare, cât și a pierderilor ocazionate de acestea, o mai mare posibilitate de mecanizare a tuturor operațiilor (transportare, depozitare și manipulare). Faptul că ele pătrund mult mai repede în sol de cât îngrășămintele organice, putând fi aplicate direct la rădăcinile sau pe frunzele plantelor — în cazul fertilizării extraradiculare — la momentul optim, constituie desigur un important factor — și nu ultimul — care pledează pentru lărgirea și dezvoltarea fertilizărilor cu substanțe chimice lichide.

Gunoii de grajd lichid ocupă primul loc ca importanță în clasa îngrășămintelor lichide organice și este obținut prin amestecarea cu apă, în bazine speciale, a dejecțiilor semisolide și lichide rezultate din grajdurile animalelor. Principalele tipuri de bazine colectoare cunoscute la ora actuală au forma dreptunghiulară sau rotundă. Preferate sunt totuși cele rotunde întrucât permit o mai bună amestecare a gunoii. Ele au capacitatea de 40 m³, iar adâncimea variază între 2,5 — 3,5 m. Există însă bazine colectoare pentru gunoii lichid de grajd al căror volum atinge sute de m³. Transportul îngrășămintelor organice lichide se poate face cu ajutorul cisternelor realizate în ultima vreme tot mai mult din material plastic.

După modul cum se face încărcarea și descărcarea gunoii lichid cisternele sunt de mai multe tipuri constructive și anume: cu sistem de umplere prin vid și descărcare prin gravitație, umplerea prin vid și descărcarea prin presiune, umplerea prin vid și descărcarea cu ajutorul unei pompe, sau încărcarea prin mijloace manuale sau mecanice și descărcarea prin gravitație.

Construcția cisternelor evoluează la ora actuală spre volume cât mai mari (10 m³) și spre o concentrare cât mai mare (în limitele în care gunoii nu devine viscos), a gunoii lichid, în acest caz nu se recomandă amestecarea lui cu apă. De aceea, paletele rotorului amestecătorului sunt prevăzute cu cuțite care pot fragmenta depunerile sau aglomerările de dejecții. În cazul când se adoptă soluția unor îngrășămintele organice lichide concentrate e bine ca amestecătorul să funcționeze nu numai înaintea încărcării în cisternă, ci zilnic.

Folosirea îngrășămintelor organice lichide ridică unele probleme sanitare.

De aceea, îngrășămintele sunt destinate numai fertilizării pășunilor și fînețelor. Fertilizarea nu trebuie să se facă pe timp de vînt, iar muncitorii vor lua unele

ducătoare la beneficiari. Există uzine care livrează îngrășămintele lichide pe o rază de 600 km.

În unele țări a fost concepută distribuția amoni-

„FARM MACHINERY AND EQUIPMENT”,
„DEUTSCHE AGRARTECHNIK”, „LE FIGARO
AGRICOLE”, AGRICULTURAL ENGINEERING

le măsuri de protecție a muncii: halate și mănuși.

În locul transportului cu ajutorul cisternelor, se folosește în ultimul timp, în vederea întăririi măsurilor de protecție a muncii, transportul gunoii lichid prin conducte forțate, direct pînă la locul de aplicare a acestuia. În acest caz, conductele pot fi demontabile, la suprafața solului sau în cazul permanentizării suprafețelor ce urmează a fi fertilizate — prin conducte îngropate. Aplicarea se face în acest caz cu ajutorul aspersoarelor.

Dacă avem în vedere faptul că de la 1 UVM rezultă zilnic 25 kg de fecale, echivalînd cu 40 kg de gunoi lichid, făcînd un calcul sumar, pe an rezultă 15 m³ de gunoi lichid și că echivalate în N.P. și K, acestea reprezintă sute de kg de îngrășămintele, ne putem da ușor seama de rentabilitatea fertilizării cu gunoi lichid, de viitorul ei.

Cu toate acestea, agricultorii și-au îndreptat atenția în egală măsură spre folosirea îngrășămintelor minerale lichide, dintre care cel mai răspîndit este amoniacul anhidru, cu o concentrație în azot de 82%.

Îngrășămintele lichide pot fi folosite atât la presiune joasă cât și la presiune ridicată.

Amoniacul anhidru, de pildă, este un îngrășămintă utilizat sub presiune ridicată, în timp ce un amestec de îngrășămintele lichide format din azot, fosfor și potasiu nu este folosit sub presiune. Amoniacul anhidru folosit pentru prima oară de un grup de fermieri din Mississippi (S.U.A.) în 1947 pentru fertilizarea bumbacului, este un gaz alcalin, incolor la condiții normale de temperatură și presiune atmosferică. Se comercializează sub formă de lichid comprimat, care la o temperatură ridicată produce o presiune foarte mare.

Ultimele cercetări, publicate în revistele de specialitate, menționează că amoniacul anhidru este inflamabil cînd e amestecat în proporție de 16—25% cu aer. Atacă cuprul, aluminiul și suprafețele galvanizate. De aceea se cere o atenție deosebită la depozitare și transport.

Tendința în construcția cisternelor pentru transportul amoniacului anhidru o constituie materialele plastice sau metalele acoperite cu materiale plastice. Formula cea mai rentabilă de livrare a amoniacului anhidru constă în existența unei rețele de distribuție de la uzina pro-

posibilitatea mecanizării totale a transportării amoniacului.

Mașinile de aplicat amoniac anhidru sint prevăzute cu un vas unde se află depozitat amoniacul sub presiune. Mașina propriu-zisă are mai multe cuțite asemănătoare celor de la cultivatoare, în spațiile cărora se află dispuse, la baza acestora, tuburi de plastic prin care curge amoniacul, debitul fiind reglat de un manometru. În general există un singur cuțit aplicator pe un rînd. Cuțitul este confecționat din oțel inoxidabil.

O soluție și mai eficientă o constituie acoperirea cuțitului cu rășini poliestereice sau confecționarea corpului acestuia din material plastic, rezistent, la care se fixează un cuțit de metal.

În gama îngrășămintelor lichide, folosite la ora actuală în lume, intră și apa amoniacală. Amintim tot aici îngrășămintele lichide mixte (fosfor, azot și potasiu) care pot fi administrate fie prin scurgere gravitațională, fie cu ajutorul aviației agricole.

N. MARIȘ

ORIZONTURI

IRIGAȚIA PRIN ASPERSIUNE

Din experiențe făcute în R.D. Germană s-a constatat că o instalație de aspersiune, constînd dintr-o stație de pompare complet automată, conducte din cauciuc și aspersoare autopropulsate, poate acoperi o lățime de lucru de 300... 600 m. Un astfel de agregat complex poate avea un randament de 500 ha într-un sezon de lucru.

Sporirea eficienței economice a acestor instalații se poate realiza prin automatizarea lor precum și prin folosirea lor în alte scopuri: administrarea de îngrășămintele, substanțe fitosanitare, alimentarea cu apă potabilă sau apă pentru alte utilități, producerea zăpezii artificiale etc.

O NOUĂ MAȘINĂ DE SORTAT ȘI PREAMBALAT OUA

Cu noua mașină complexă, numită „Compacta”, construită în Olanda, se pot sorta, controla cu ovoscopul și preambala 12 600 ouă/oră, folosindu-se munca a 3—4 oameni.

Ouăle colectate sint așezate pe o masă rotativă, de unde, cu ajutorul unui dispozitiv pneumatic, sint trecute, cite 30, pe un transportor cu bandă, care le duce prin camera de control cu ovoscopul, la mașina de sortat. După separarea ouălor foarte mari și foarte mici, care se ambalează separat, manual, restul ouălor sint sortate în 4—5 categorii după mărime, fiecare categorie fiind dusă separat, pe un transportor, la mașina de preambalat. Aceasta le așează pe platouri de material plastic sau de carton, pe care se imprimă automat data producției ouălor.

La capătul liniei de sortare și preambalare, platourile sint ambalate în lădițe sau cutii, pentru expediere.

BOXELE DANEZE DIN NOU LA MODĂ I

Tipul danez de boxe pentru îngrășarea porcilor, utilizat cu succes de zeci de ani, avînd locul de dormit al porcilor separat de cel pentru gunoi, este din nou actual, în cazul utilizării instalațiilor moderne de distribuție a hranei și de evacuare a dejecțiilor. Întreținerea animalelor în astfel de boxe este în asemenea condiții mai economică și mai igienică, dacă efectivul de animale este de cel puțin 200.

Pereții despărțitori, fieși sau mobili, ai boxelor sint constituiți din plăci de lemn tare sau din material plastic corespunzător, încadrate în rame de metal, care la rîndul lor sint fixate prin sudare sau prin legături articulate de niște piloni din țevă sau șină metalică, fixați în pardoseala de beton a adăpostului.

MAȘINĂ DE MULS OI

În complexul măsurilor de mecanizare a proceselor în ovicultură, prezintă interes instalația de mulș mobilă cu conveier de construcție bulgară. Față de instalația fixă Alfa-Laval și altele, ea are avantajul că fiind mobilă, poate fi folosită pentru mulș, atât în cazul stabulației legate, cât și în cazul stabulației libere, procesul tehnologic fiind mai perfecționat: mulgătorul stă pe loc și doar introduce sau scoate aparatul, iar oia se mișcă de la un capăt la celălalt al instalației cu ajutorul transportorului. Instalația este de servită de doi mulgători.

PREGĂTIREA HRANEI PENTRU ANIMALE

În Kansas (S.U.A.) au fost efectuate o serie de încercări în vederea îmbunătățirii hranei pentru animale. Boabele au fost introduse într-un vas de presiune cu diametrul 300 mm și lungimea de 1200 mm, adăugîndu-se abur la presiunea de maximum 6 at.

Punctul de gelatinizare a fost determinat prin reacția cu substanța „roșu de Congo”. Introducerea aburului la presiuni de 3,5... 5 at timp de 1... 10 minute produce gelatinizarea în orice condiții, sporirea presiunii ducînd la creșterea conținutului de maltoză per gramul de semințe.

În funcție de presiunea aburului disponibil și de debitul orar necesar de semințe se pot stabili pe bază de diagrame durată și proporția de apă, care trebuie adăugată în condițiile fiecărui tip de fermă.

INDUSTRIA CHIMICĂ ISRAELIANĂ PRODUCĂTOARE DE MATERII DE BAZĂ ȘI DE SINTEZĂ A INGREDIENTILOR ACTIVI PENTRU PRODUSE CHIMICE UTILIZATE ÎN PROTECȚIA PLANTELOR LIVREAZĂ: MATERIALE TEHNICE, PROCEDURE ȘI FORMULE PRIVIND INSECTICIDE: Bromex (Naled), Cotnion (Fosfazin) Diazal (Diazinon) Divipon (Dichlorvos) Ravyon (Carbaryl) Thionex (Endosulfan) ACARICIDE: Acarin (Dicofol) Benzilan (Clorobenzil) FUNGICIDE: Folpan (Folpet) Merpan (Captan) Zidan (Zineb) HERBICIDE: Alfa Super (2,4-D) Di-On (diuron) SOLANASET: (N-metatalyl phthalamic acid) Regulator al creșterii plantelor EXEM & ETORAL Emulgatori pentru formularea pesticidelor TAG — Ceară izolatoare pentru fructe RAȘINI — POLIESTERICE pentru agricultură, industrie și construcții

Căsuța poștală 60
Telex: 05—76
Telearama: MACHEM
BEER-SHEVA, Israel

**MAKHTESHIM
BEER-SHEVA
CHEMICAL WORKS LTD.**

Publicom

F. A. O. LA 25 DE ANI

Trecuse mai puțin de o jumătate de an de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. În acele săptămâni și luni omenirea căpătase deplina conștiință a propriei sale tragedii și, tot odată, a propriei sale hotărâri de a nu mai îngădui ca ororile provocate de fascism să se repete vreodată. Tot atunci ea a înțeles că odată cu ultimul foc de armă, suferințele nu se încheiaseră. O mare parte a ei, a omenirii, se zbătea într-o cumplită nevoie de hrană, de ajutor de toate felurile. În vremea aceea s-a născut Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură — F.A.O. Constituirea a avut loc, în chip solemn, în orașul Quebec din Canada, la 16 octombrie 1945.

de-al doilea război mondial. În acele săptămâni și luni omenirea căpătase deplina conștiință a propriei sale tragedii și, tot odată, a propriei sale hotărâri de a nu mai îngădui ca ororile provocate de fascism să se repete vreodată. Tot atunci ea a înțeles că odată cu ultimul foc de armă, suferințele nu se încheiaseră. O mare parte a ei, a omenirii, se zbătea într-o cumplită nevoie de hrană, de ajutor de toate felurile. În vremea aceea s-a născut Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură — F.A.O. Constituirea a avut loc, în chip solemn, în orașul Quebec din Canada, la 16 octombrie 1945.

Dreptul omului de a nu suferi de foame

Roma, Via delle Terme di Caracalla este — dacă ne putem exprima astfel — o adresă cunoscută în întreaga lume. La intersecția acestei pitorești artere cu Viale Aventino, într-o zonă care frizează capitala antică, se află, inundată de verdețură, clădirea care adăpostește Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.). E o clădire modernă în toată accepțiunea termenului, în care se desfășoară o activitate intensă întru asigurarea a ceea ce s-a numit solemn DREPTUL OMULUI DE A NU SUFERI DE FOAME. 1 000 de funcționari în centrală și 2 000 răspinziți, practic, pe toate meridianele lumii sînt cei care depun activitatea permanentă a organizației, care planifică și realizează acțiunile mari și mici ce se desfășoară în zeci de țări ale lumii.

Am fost întâmpinați, atunci cînd am vizitat sediul din Via delle Terme, di Caracalla, în chip amical. Cu acest prilej, am putut sesiza, că, în rîndurile F.A.O., România se bucură de prestigiu și autoritate. De altfel — și acest lucru nu este omis nici o clipă — țara noastră este cea care a propus sărbătorirea solemnă a împlinirii unui sfert de veac de activitate a organizației.

Ni s-a vorbit pe larg despre structura, obiectivele și activitatea F.A.O., despre modul în care se transpune în practică de-
viza înscrisă pe stîndardul albastru al organizației, care flutură în tîta clădirii: „FIAT PANIS”.

Iată-ne în cabinetul d-lui C. W. BROICHER, șeful departamentului de atacări generale și informații. Discuția este extrem de interesantă și instructivă. Consemnăm faptele care ne sînt comunicate, în esența lor.

Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură are ca scop stimularea unei acțiuni internaționale împotriva mizeriei, a malnutriției și a foamei de care suferă aproape jumătate din populația globului. Ea este o organizație autonomă, care face parte din grupul instituțiilor specializate ale O.N.U. și cuprinde 119 țări membre.

Agricultura — continuă dl. C. W. Broicher — cu domeniile apropiate ei, silvicultura și pescuitul, constituie cel mai mare sector de activitate din lume. Mai mult de jumătate din populația planetei se îndelneticește cu exploatarea pămîntului arabil, a pădurilor, a lacurilor, a apelor curgătoare și a mărilor. De asemenea, foarte mulți sînt cei care furnizează agriculturii ceea ce le este de trebuință sau prelucrează produsele agricole.

Totuși, în ciuda unei mari concentrări de mină de lucru în aceste ramuri de activitate, nu a existat pînă acum nici o perioadă în istorie, în care întreaga omenire să poată minca pe săturate. Chiar și astăzi — deși ne aflăm aproape de sfîrșitul secolului al XX-lea — 16 oameni dintr-o sută sînt subalimentați sau suferă, pur și simplu de foame. Jumătate din populația globului nu este în măsură să-și procure în cantitate suficientă alimentele la nivelul calitativ necesar. Cu alte cuvinte, nutriția proteică trebuitoare unei vieți sănătoase și productive este nesatisfăcătoare.

Este adevărat că producția agricolă crește, cu precădere în țările dezvoltate, în care agricultura se practică pe baze științifice. Chiar și în regiunile în care se află țări în dezvoltare, îmbunătățirea metodelor de practicare a agriculturii a făcut posibilă o anumită creștere a producției. Așa se explică faptul că în ultimul sfert de veac producția agricolă mondială a crescut cu peste 50%. Totuși, producția pe locuitor nu a progresat de 20 de ani încoace. Aici rezidă esența problemei. Mai bine zis, zona soluțiilor fundamentale în care organizația noastră își desfășoară activitatea. Pe acest plan, scopul ei de frunte este creșterea productivității pămîntului în țările în curs de dezvoltare.

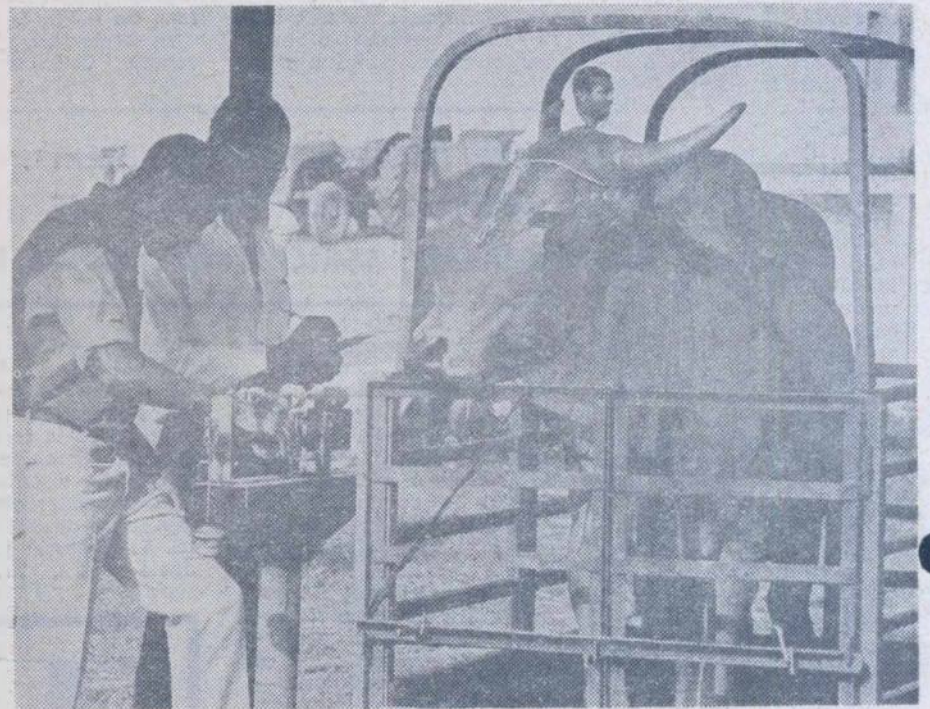
În orice țară, oricare ar fi ea, situația agriculturii nu poate fi ruptă de cea a celorlalte sectoare ale economiei. Dacă într-o țară foametea a devenit o stare cronică, aceasta se explică în general prin faptul că economia în ansamblu este insuficient dezvoltată. De aici, concluzia firească: îmbunătățirea situației alimentare este legată de progresul economiei în ansamblu. F.A.O. a fost creată pentru a acorda sprijin internațional programelor naționale de dezvoltare a agriculturii, silviculturii și pescuitului, care sînt elemente fundamentale ale dezvoltării economice globale. Întemeindu-se pe asemenea principii — după cum se relevă și în preambulul Actului constitutiv al F.A.O. — statele membre și-au proclamat hotărîrea de a îmbunătăți producția și repartiția tuturor produselor alimentare și agricole, de a îmbunătăți starea populațiilor rurale, de a contribui astfel la dezvoltarea economiei mondiale și de a izbăvi omenirea de foame.

E de la sine înțeles că o activitate atît de amplă și multilaterală cum este cea pe care o desfășoară organizația e greu de înțeles într-un număr redus de cuvinte. L-am rugat, așadar, pe dl. Broicher să ne vorbească despre cîteva din căile esențiale pe care se desfășoară activitatea F.A.O.

F.A.O. este înainte de toate un organism făuritor pentru acțiune. La urma urmei — ne spune gazda — în unitatea agricolă poate fi sporită producția de alimente, în orășelele și satele țărilor slab dezvoltate suferă oamenii din pricina foamei. Tocmai de aceea, în asemenea puncte activează cea mai mare parte a tehnicienilor organizației noastre. Activitățile pe teren s-au dezvoltat în mare măsură începînd din 1950. Trebuie subliniat că, știută fiind amploarea și gravitatea problemei alimentare, F.A.O. este cea căreia i s-a încredințat partea cea mai importantă a Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare. Pe de altă parte, programele executate de F.A.O. se întemeiază pe cererea țărilor interesate, una din condițiile executării fiecărui proiect fiind aceea ca țara respectivă să-și desemneze propriul personal pentru a colabora cu echipa internațională. Scopul: pregătirea unor tehnicieni pe plan local.

Activitățile efectuate de F.A.O. pe teren au dus la obținerea unor succese în lupta împotriva foamei, succese care se reflectă în cererile de sprijin pe care organizația noastră le primește în permanență.

ne oferă și prima imagine a uneia dintre caracteristicile definitorii ale Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură: un izvor de cunoștințe. Soluția oricărei probleme — ne spune interlocuto-

Școala federală de agricultură de la Yaoundé (Camerun) își desfășoară activitatea de pregătire a cadrelor tehnice naționale cu ajutorul experților puși la dispoziție de F.A.O.

— se întemeiază pe cunoaștere. În ultimii 20 de ani, F.A.O. a devenit un puternic centru internațional de informații asupra tuturor aspectelor agriculturii, pescuitului, silviculturii și alimentației. Din toată lumea, sînt culese statistici asupra producției, comerțului și consumului a sute de produse. Ele sînt publicate în revistele și anuarele organizației, sub formă de bilanțuri alimentare, anchete mondiale asupra alimentației, monografiile privind rezultatele cercetărilor științifice etc.

Suma lucrărilor în acest vast domeniu o constituie Planul Indicativ Mondial de dezvoltare agricolă, care propune și recomandă obiective rezonabile pentru dezvoltarea producției, comerțului și consumului de produse agricole pentru următorii 20 de ani. Nu este vorba de un model rigid că-

ruia să se conformeze planurile naționale, ci de un cadru simplu, oferind multiple soluții, astfel încît el însuși să se poată lărgi și modifica pe măsura dezvoltării lumii contemporane.

Fiind cea mai importantă sursă de informații tehnice, de date asupra dezvoltării agriculturii, producției alimentare, pescuitului și silviculturii, F.A.O. posedă nu numai cea mai însemnată bibliotecă specializată în agricultură și alimentație, dar și cea mai mare filmotecă și fototecă. Organizația publică anual 15 000 de lucrări. Masa informațiilor acumulate a devenit atît de mare încît a fost necesară crearea unui centru de documentare echipat cu un ordinator, singurul instrument care poate pune în valoare o atare bogăție informațională.

România militează consecvent în spiritul solidarității internaționale

Allindu-ne apoi din nou în București, ne-am adresat președintelui Comisiei europene F.A.O. a pădurilor, ing. FILIP IOMULESCU, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, vicepreședinte al Comitetului Național Român pentru F.A.O., rugîndu-l să formuleze esența activității organizației în domeniul silviculturii.

După cum se știe, activitatea F.A.O. este concentrată în cinci domenii prioritare și anume — introducerea unor varietăți de înalt randament, combaterea deficitului proteic, lupta împotriva risipei, mobilizarea resurselor umane ale țărilor în curs de dezvoltare și sporirea veniturilor în devize ale acestor țări. (În ultima vreme se preconizează introducerea unei noi priorități — planificarea dezvoltării agricole). Silvicultura se poate manifesta în toate aceste domenii. Ea dispune de posibilități deosebite în ceea ce privește creșterea exporturilor, ca și reducerea importurilor. Ea participă la lupta împotriva risipei, iar numeroase rezultate ale cercetărilor din domeniul biologic au o legătură directă cu extinderea utilizării varietăților de înalt randament. În sfîrșit, prin lucrări de conservare și ameliorare a solurilor, prin amenajări faunistice sîntem convingși că se poate ajunge la o creștere a disponibilității proteice. În fond preocupările F.A.O. în domeniul silviculturii privesc o mare bogăție a lumii. De aceea, ele au o mare însemnătate. Către ele converg eforturi și

inițiative al căror efect va reprezenta în următorii ani, neîndoind, un progres remarcabil.

Am rugat apoi pe ing. Filip Tomulescu ca, în calitate pe care o deține în cadrul Comitetului Național Român pentru F.A.O., să ne expună succint esențialul despre activitatea țării noastre în rîndurile acestei organizații.

România a devenit membră a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură în noiembrie 1961. De atunci, prin reprezentanții săi, ea desfășoară o activitate tot mai dezvoltată, călduros apreciată atît de forurile conducătoare ale organizației cît și de celelalte țări membre. Ca urmare, delegații români au fost aleși în organele de conducere sau în organele de lucru a numeroase reuniuni, iar din 1967 România este membră a Consiliului F.A.O., mandat încredințat mai întîi pentru trei ani, iar după aceea prelungit pînă în 1973.

Trebuie să spunem că inițiativele și acțiunile organizate de Comitetul național în perioada celor nouă ani de activitate, au dus la consolidarea poziției și la creșterea continuă a prestigiului țării noastre în cadrul F.A.O., contribuind la afirmarea României în lume ca țară europeană care militează consecvent în spiritul solidarității internaționale pentru înfringerea foamei și a malnutriției în lume.

Adrian COSTA

Un puternic centru internațional de informații

Ne aflăm acum în fața cu dl. WITTORIO CERVI, șeful serviciului de presă. Spre satisfacția noastră, ambianța camerei sale de lucru este cea a unei adevărate redacții. Acest prim contact de ordin material